

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 122, ЧИСЛО 18, П'ЯТНИЦЯ, 1 ТРАВНЯ 2015 РОКУ

1893

Vol. 122, No. 18, FRIDAY, MAY 1, 2015

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Шахтарі на вулицях Києва

Петро Часто

22 і 23 квітня перед будівлями Верховної Ради і Кабінету міністрів били своїми захисними шоломами об асфальт шахтарі з Донбасу – протестували проти „соціально несправедливої влади“. Переконливо заперечити їм, що, мовляв, їхня критика не має жодних підстав, не взявся ніхто ні з народних депутатів, ні з високих урядовців. Навпаки – офіційний Київ добре усвідомлює гострі проблеми цих підземельних трударів: шахти технологічно занедбані, небезпечні для людської праці, непродуктивні, збиткові і т. д. і т. п.

Особливі нарікання випали на адресу Міністра вугільної і енергетичної промисловості України Володимира Демчишина, котрий нібито не має візії системного розвитку цієї важливої для української економіки галузі.

Але в тих дводенних протестах було якесь не зовсім зрозуміле, та все ж вельми відчутне „але“. Річ у тім, що більшість учасників того дводенного шахтарського віча виявилися робітниками шахти „Павлоградвугілля“, яка належить компанії олігарха Ріната Ахметова. І всі інші протестанти – з приватних компаній.

Директори цих підприємств попередили шахтарів, що з початком травня припинять виплачувати їм платню. Це, звісно ж, зле. Йдеться про життя цілих родин, про насущні людські потреби, про дітей. Та коли журналісти намагалися з'ясувати, який стосунок має держава до платні в приватній компанії, шахтарі знічувалися і не знали, що відповісти.

(Закінчення на стор. 14)

Віце президент США: Міжнародні санкції проти Росії повинні продовжуватися

Під час Міжнародної конференції на підтримку України (зліва): президент Європейської Комісії Жан-Клод Юнкер, Президент України Петро Порошенко, Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк. (Фото: Андрій Кравченко/УНІАН)

КИЇВ. – Віце-президент США Джозеф Байден закликав до збереження санкцій проти Росії і запевнив, що уряд США і американський народ „підтримують мужній народ України і воїнів, які захищають країну від російської агресії“.

Дж. Байден 28 квітня виступив у форматі віде-

озвернення до учасників Міжнародної конференції на підтримку України, яка проходить у Києві.

„Ми підтримували вас з перших днів протесту, ми підтримували вас, коли ви вибирали шлях

(Закінчення на стор. 8)

У Києві відкрито Американський дім

На виставці Якова Гніздовського в Американському домі.

Роман Ференцевич

КИЇВ. – 22 квітня у столиці України розпочав роботу Американський дім – культурно-освітній центр та простір для спілкування. Два роки тому Конгрес США надав 3.4 млн. дол. для фінансування проекту Американського дому в Києві, який вирішено ство-

рити на місці колишнього консульського відділу Посольства США, в будівлі, яка належить урядові США, і на землі, орендованій урядом США на 40 років.

Первісно цей проект планували завершити в 2014 році, але з уваги на непередбачувані події, пов'язані з Революцією гідності в Україні, відкриття відбулося щойно 22 квітня цьо-

го року.

В офіційному повідомленні Посольства США говориться про завдання і цілі нової американської інституції в українській столиці: „Американський дім – це ваше основне джерело інформації про американську культуру, освіту й американське суспільство в Україні. Наше високотехнологічне і пристосоване до потреб відвідувачів приміщення безкоштовно відкрите для всіх. Серед наших заходів, які проводитимуться в Американському домі, – концерти, лекції, семінари, виставки й освітні консультації. Ми запрошуємо вас приходити сюди, знайомитися з різноманітними аспектами американської культури й суспільства, разом з нами налагоджувати нові зв'язки і поглиблювати взаєморозуміння між українцями та американцями. До зустрічі в Американському домі! Дозвольте нам наблизити Америку до вас“.

Цього року виповнилося 100 років від дня народження мистця Якова Гніздовського.

(Закінчення на стор. 11)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Відкликано посла України у Білорусі

КИЇВ. – Президент Петро Порошенко 25 квітня прийняв рішення про відкликання Посла України у Білорусі Михайла Єжеля, який у 2010-2012 роках був міністром оборони України. У квітні 2013 року тодішній президент Віктор Янукович призначив його Послом України в Білорусі. У серпні 2014 року Генеральна прокуратура оголосила колишньому міністрові підозру в рамках розслідування кримінальних проваджень, які стосуються знищення тилового забезпечення української армії. („Укрінформ“)

■ Затвердили резолюцію щодо Савченко

ВАШІНГТОН. – Комітет у міжнародних справах Палати представників США 23 квітня затвердив резолюцію щодо звільнення Надії Савченко. Резолюція закликає уряд США, європейських союзників та міжнародну спільноту активно підтримувати зусилля щодо звільнення Н. Савченко та інших осіб, які незаконно утримуються в Росії. Авторами документа стали конгресмени Сандер Левін, Марсі Каптур, Майкл Фіцпатрік, Майк Квіглі та Бил Паскрел. „Надія Савченко – справжній герой України, її стійкість надихнула багато людей у країні, які борються за незалежну, демократичну та процвітаючу Україну“, – зазначив під час слухань старший член Комітету закордонних справ конгресмен Еліот Енгел. („Укрінформ“)

■ Кличко переміг у Нью-Йорку

НЬЮ-ЙОРК. – Український боксер Володимир Кличко 25 квітня на рингу „Медісон Сквер Гарден“ захистив чемпіонські титули за версіями WBO-WBA-IBF у суперважкій вазі, перемігши американця Браянта Дженінгса. Бій тривав усі 12 раундів. У підсумку переможець був визначений суддями за точками. 30-річний Б. Дженінгс програв вперше в своїй професійній кар'єрі. Востаннє В. Кличко боксував всі 12 раундів у жовтні 2013 року проти росіянина Олександра Повєткіна в Москві. У США він не виступав вже сім років. 39-річний В. Кличко за 19 років професійної кар'єри виграв 63 бої із 66, 53 з них завершив нокавтом. (Bi-Bi-Ci)

■ Українські фільми показали у Швеції

СТОКГОЛЬМ. – 20 квітня в Стокгольмі відкрився перший Північний український кінофестиваль. Щопонеділка протягом п'яти тижнів було представлено п'ять сучасних і класичних українських фільмів, зокрема „Брати: остання сповідь“ Вікторії Трофименко, „Тіні забутих предків“ Сергія Параджанова, „Плем'я“ Мирослава Слабошпицького, „Хайтарма“ Ахтема Сейтаблаєва і „Поводир“ Олеса Саніна. Фестиваль є некомерційною ініціативою Українського інституту в Швеції у співпраці з „Ukraine Research Group“ та Посольством України в Швеції. Організатори планують зробити захід щорічним. Всі зібрані фонди підуть на гуманітарні потреби постраждалих від агресії на сході України. („Укрінформ“)

■ Виявили шахраїв-„благодійників“

КИЇВ. – 25 квітня у Міністерстві внутрішніх справ оприлюднили назви так званих „благодійних“ волонтерських організацій, представники яких шахрайським способом збирали фонди на потреби воїнів та їхніх сімей. Невстановлені особи вказували, що вони є представниками благодійних фондів або організацій „Дитячі долоні“, „Сильні люди“, „Недолені діти“, „У ритмі серця“, „Дев'ять життів“, „Людський промінь світла“, „Союз матерів“, „Опора – Віра, Любов“ та від імені цих організацій чи фондів збирали пожертви або представлялись учасниками бойвих дій та просили гроші на лікування за кордоном. У провадженні органів внутрішніх справ перебуває 21 кримінальна справа. Впродовж 2014-2015 років правоохоронці Києва зареєстрували 61 заяву та повідомлення громадян про факти шахрайських дій. За вчинення цього злочину передбачено кримінальну відповідальність від грошової кари до позбавлення волі на строк до 12 років. (Радіо „Свобода“)

ГОЛОВНИЙ СУСІД УКРАЇНИ

Польща перед вибором

Михайло Поживанов

Цього року у кількох європейських країнах – Британії, Польщі, Іспанії, Данії, Португалії, Фінляндії та Швейцарії – відбудуться парламентські вибори, у Польщі також очікуються (і досить скоро – 10 травня) вибори президентські. Останні вважаються „нецікавими“ з огляду на прогнозованого з майже стовідсотковою точністю переможця – чинного Президента Броніслава Коморовського. Проте це не означає, що вибори будуть позбавлені драматизму. А драматизм цей, вочевидь, привнесе присутність на виборах явно провокативного проросійського елементу.

Путінський десант

Як не прикро, але Польща, як і країни Балтії, зазнає нині дуже потужної інвазії путінських агентів, перелицьованих агітаторів та порушників спокою всіх мастей. Деякі з них зареєстровані і кандидатами в президенти, що надає цього річний кампанії певної специфіки. Одним з кандидатів, котрий радше схиляється до проросійських позицій, є Януш Корвін-Мікке, член партії „Конгрес нових правих“.

Він вважає, що Польщі не вартує втручатися у конфлікт на Донбасі. Кандидат у президенти Я. Корвін-Мікке представляє Польщу в Європейському парламенті, що є дуже промовистим штрихом: адже праві сили в Європарламенті, які пройшли туди під час минулорічних виборів, здебільшого схвалюють дії Володимира Путіна (хоча це є окремою темою для розмови).

Пропутінські настрої засвідчують також, як мінімум, троє кандидатів у президенти Польщі. По-перше, це Януш Палікот, голова партії „Твій рух“, котрий засуджує санкції щодо Росії, а також усі „спроби спровокувати Росію“. По-друге, Павел Кукіз, незалежний і більш-менш поміркований кандидат, що виступає виключно за гуманітарну допомогу Україні, залишаючи за дужками допомогу військову. По-третє, епатажна телеведуча Магдалена Огурек, яка прямо заявила, що у разі свого обрання налагоджуватиме прямий контакт з Кремлем.

На додачу до них є ще один цікавий персонаж – один з керівників новоствореної партії „Зміна“, котра спочатку також задекларувала свої президентські амбіції, а ще всебічну підтримку для ... „ДНР“ та „ЛНР“. Засновником „Зміни“ є такий собі Матеуш Піскорський, який відпрацьовує гроші Кремля в „Європейському центрі аналізу геополітики і як президент останнього відвідує етери пропагандистського каналу „Russia Today“, де всіляко відбілює президента Росії.

Свого часу М. Піскорський представляв у Сеймі фракцію „Samobrona Rzeczpospolitej Polskiej“ – польський аналог російської Ліберально-демократичної партії як за ідеологією, так і за рівнем скандальності. М. Піскорський – єдиний в Європі депутат-скінгед, ідеолог „бритоголового“ руху північної Польщі, видавець нацистського журналу „Одалан“. Має образ запеклого расиста і антисеміта. Зрозумівши, що шанси на президентство у нього є нульовими, М. Піскорський пообіцяв повести „Зміну“ на парламентські вибори.

Іти за провідником

Що ж стосується Президента Б. Коморовського, то на нього робить ставку правляча „Громадянська платформа“ (сам Б. Коморовський – безпартійний), а також включена до складу чинної коаліції Селянська партія, котра ухвалила рішення не висувати свого кандидата. І хоча, на думку польської преси, у порівнянні з покійним Президентом Лехом Качинським, який загинув в авіокатастрофі під Смоленськом у Росії, Б. Коморовський програє, він все ж є гідним претендентом на посаду номер один.

Згадуючи трагедію 2010 року, польський інтернет-портал „W Polityce“ дещо занадто емоційно пише про те, що „вбивство Леха Качинського росіянами“ (в авторів статті немає сумнівів, що мало місце саме вбивство) виконало свою „попереджувально-виховну роль“. Адже за нової влади „ніхто не піднявся проти російських танків у Криму, ніхто не поїхав у Донецьк і навіть у безпечний Київ. Польський президент сидить тихо, зблідли й інші польські політики. Польща боїться, Європа боїться, Україна залишилась сама“.

Така оцінка не є справедливою, адже і Б. Коморовський і його найближчий суперник – висуванець партії „Право і справедливість“ Анджей Дуда – не заслуговують на підозру у прихованій коляборації з В. Путіним. А. Дуда взагалі запропонував послати на Донбас польські війська – аби ті виступили на боці українських силовиків. Антипатії до Росії з боку правлячої польської верхівки посилюються через вперту відмову Кремля видати Польщі уламки літака, в якому загинув Л. Качинський та решта тодішнього уряду.

Слід зазначити, що, якщо на президентських виборах переможе Б. Коморовський, то зовнішньополітичний курс Польщі не зміниться – вона залишиться активним партнером та лобістом українських інтересів на світовій арені. Що стосується парламентських виборів, то, згідно з опитуваннями, правляча нині „Громадянська платформа“ має такий самий рейтинг, що і очолювана Ярославом Качинським партія „Право і справедливість“. Обидві політсили періодично „обмінюються“ першістю, зберігаючи майже однаковий рівень підтримки.

У синергії з парламентом

Цікаво, що пропутінські російські медіа значно більше хвилюють вибори парламентські (що мають відбутися восени), аніж президентські. Одне з видань зазначає наступне: „Якщо вибори виграє опозиція і прем'єр-міністром знову стане Я. Качинський, це може значно загострити зовнішню політику Польщі“. В цьому контексті побоювання Кремля не безпідставні.

Під час недавньої передвиборчої зустрічі Я. Качинський заявив, що він не проти базування на території Польщі чужоземних військ з країн-союзників. „Це повинні бути американці, бо тільки їх боїться Росія. Бо напасти на нас можуть не якісь інопланетяни, а саме Росія“, – сказав він. „Військо мусить бути численнішим. Воно мусить бути достатньо добре озброєним, бо можливий напад на Польщу означатиме справжню війну, а не якусь там інтервенцію, не якийсь інцидент“, – наголосив Я. Качинський.

Зрозуміло, що подібні висловлювання Росії смакують не дуже. Не багато втіхи для Кремля містить і персона Еви Копач – очільниці „Громадянської платформи“ та теперішньої глави польського уряду. Від Е. Копач В. Путін отримав кілька дзвінких ляпасів – починаючи від її позиції щодо санкцій проти Росії і завершуючи відхиленням запрошенням прибути 9 травня на парад до Москви. „Росію неможливо розглядати в якості партнера“, – ось одне з типових висловлювань польської прем'єрки.

Все, що є небезпечним для Росії, є одночасно обнадійливим для України. Якщо теперішні прогнози щодо результатів виборів справдяться, ми маємо зайвий раз привітати самих себе з тим другом і партнером, якого доля послала нам в особі Польщі і який допомагатиме нам у протистоянні з Росією як спонсором і модератором профашистських рухів.

(Радіо „Свобода“, 17 квітня)

Михайло Поживанов – голова Фонду муніципальних реформ „Магдебурзьке право“, народний депутат України чотирьох скликань. Київ.

Передплачуйте і читайте „Свободу“

- Понад 120 років на службі діаспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати:

973-292-9800 дод. 3042

НА ТЕМИ ДНЯ

Суть війни Путіна з Україною – заснування нової російської імперії

Стівен Бленк

Володимир Путін вважає, що Крим та Україна є місцями духовних джерел державності Росії. І він „завжди бачив росіян та українців як єдиний нарід. Я й далі так думаю”.

Отже, спостерігачі кризи спричинені путінською агресією проти України повинні зрозуміти, що ці слова означають. Досить просто, вони означають, що для В. Путіна — і для великої частини Росії також, навіть без постійного підбурювання кремлівської пропаганди — немає нічого такого як український народ, національна ідентичність, культура чи історія.

Дивлячись російськими очима, ідея української держави незалежної від Росії є (в найкращому випадку) легендою або фантазією. В найгіршому випадку, вона втілює загрозу самому існуванню російської держави. І очевидно Москва зустріне цю загрозу насильством.

Але підтекст реторики та дій В. Путіна є глибший. Якщо жодна українська держава не має права існувати, тоді ціла злагода 1989-1991 років в Східній Європі, а особливо в колишньому СРСР, є нелігитимною і постійною загрозою російській державі. Тому Путін прагне не лише перевернути цілий повоєнний (після Холодної Війни) порядок в Європі, на Кавказі та в Центральній Азії; він також каже, що російська держава як така не лише не може толерувати незалежної України, а може вижити тільки як імперія.

Треба чітко схопити смисл цього тому, що бути імперією, говорячи прямо, означає постійну війну або конфлікт. Імперська концепція властиво означає панування одного народу над другим і поневолення слабшої держави сильнішою, без жодної можливості демократичного політичного виявлення в колонії.

Беручи російську історію, рівнож очевидним є те, що внаслідок цього не може бути жодного автономного політичного життя в самій Росії. Для Росії, імперія є логічним висновком, якщо не передумовою, для збереження і розповсюдження путінської автократії. Дійсно, це є одинока форма державоуправління яку він та його оточення можуть собі уявити для Росії, чи яку вони коли-небудь зазнали. Щобільше, російська імперія істотно є властиво позалегальною формою влади, якої основою є насильство (як також Достоевського триєдина формула містерії, чуда і влади).

Отже, Путіна мета може тільки допровадити до безконечного стану війни в колишньому радянському просторі і стану облоги в Європі та світі. Це означає другу Холодну Війну, якщо не серію горячих війн на периферіях Росії.

Росія вже перебуває в постійному стані воєн-

ної готовності від 1994 року коли вибухла чеченська війна, яка тоді називалася війною національного визволення. Тепер цілий Північний Кавказ палає войовничим ісламським повстанням, якого Москва не може задусити і яке стало ще більше брутальним.

Війна Кремля проти Грузії в 2008 році, яку Путін признав, що він планував від 2006 року, її примусове приєднання грузинських територій Абхазії та Південної Осетії до Росії, і війна з Україною всі представляють вироблення цієї логіки імперіалізму та війни.

Навіть якщо війна в Україні перейде у т.зв. заморожений конфлікт, ця логіка далі буде оперативною. Ми вже бачили як швидко заморожені конфлікти можуть розморозитися і як вони проїдають ввічливість та демократію по своїх районах. Поза тим, відновлена російська імперія в основному перевтілює ідею, що Росія не є в безпеці, якщо всі хто пов'язаний з нею — і не лише її найближчі сусіди — не є в небезпеці чи невпевності.

Далі цей стан може зберегтися тільки через структурну мілітаризацію (за словами покійного російського оборонного аналітика Віталія Шликова). І ми це бачимо тепер зі зростом воєнного сектора, в той час коли решта економіки корчиться через санкції та падаючі ціни за енергію.

Ось що є поставлене на карту в Україні. Це не тільки суперечка про долю України. Це війна за майбутність Росії, а далі за довготермінове майбутнє європейської та євразійської безпеки. І до тої міри, що ми ховаємося за реторикою яка приховує глибшу бездіяльність чи добродушність про Росію та Україну, ми тільки відкладаємо більшу континентальну кризу для себе та майбутніх поколінь.

Ця криза, навіть якщо ми зігноруємо її тепер, неминучо настане коли неможливість видержання цієї імперіальної авантюри стане вповні зрозумілою не аналітикам Заходу, але російському народові та його урядові. Бо цей режим, не так як Горбачова, не уступить мирно. У країні яка себе озброює до зубів, і яка посідає ядерну зброю, це є жакливе майбутнє.

Так бездіяльність сьогодні лиш запевнює і прискіпує початок більшого конфлікту, який В. Путіна дії неминуче наведуть на Росію.

Стівен Бленк є старшим радником щодо Росії при Американській Раді Закордонної Політики (American Foreign Policy Council). Цей коментар вперше появився в журналі Ньюзвік 6 квітня.

(Переклад Лева Іваськіва)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Савченко відновила голодування

КИЇВ. – 27 квітня Надія Савченко відновила голодування. Про це повідомив глава Ради з прав людини Росії Михайло Федотов після відвідування українки в слідчому ізоляторі. За його словами, можливо, її перемістять до лікарні у зв'язку з погіршенням стану здоров'я. Об'єктивні показники вселяють серйозні побоювання: втрата ваги на тиждень – 8 кілограмів дуже насторожує, низький цукор та інші тривожні показники аналізів. Вона нічого не їсть, тільки п'є, не обмежує себе у споживанні води. Н. Савченко сама дивується з того, яким дивом ще жива. („Українська правда“)

■ Зросла заборгованість з платні

КИЇВ. – Заборгованість з платні в березні збільшилася на 40 млн. грн. – до 1.61 млрд. грн., повідомили 25 квітня статистики. При цьому борги економічно активних підприємств становили 71 відс. від загальної суми боргу. Найбільший обсяг боргу зафіксовано в промисловості, найменший – у сфері мистецтв і надання послуг. У регіональному розрізі найбільший обсяг боргу у Донецькій області, найменший – у Чернівецькій області. Заборгованість у Києві становила 75 млн. грн. (Радіо „Свобода“)

■ Будують залізницю в обхід України

РОСТОВ, Росія. – Російські залізничні війська приступили до будівництва залізниці на ділянці Журавка-Міллерове протяжністю 18 кілометрів, яка дозволить пустити потяги в обхід України. Про це повідомив 25 квітня заступник міністра оборони Росії генерал Дмитро Булгаков. Для виконання цього завдання залучено понад 360 одиниць спеціальної військової техніки та близько 900 осіб особового складу. („Інтерфакс“)

■ Фальшива українка на змаганнях

КИЇВ. – Керівник Всеукраїнської федерації рукопашного бою Юрій Радченко, коментуючи інформацію про те, що українка Олеся Овчаренко з Донецька 24 квітня вийшла на нагородження з прапором „ДНР“, заявив 25 квітня, що у змаганнях, які відбувалися у Москві 17-18 квітня, збірна команда України не брала участі. О. Овчаренко ніколи не брала участі у всеукраїнських змаганнях з рукопашного бою. Всеукраїнська федерація рукопашного бою не має жодних офіційних взаємин з Всесвітньою організацією рукопашного бою, яка зареєстрована у Москві. О. Овчаренко посіла друге місце у чемпіонаті. (Радіо „Свобода“)

■ „Дніпро“ гратиме у півфіналі

КИЇВ. – У Києві та Флоренції відбулися змагання у відповідь чвертьфіналу Ліги Європи з футболу, в яких дніпропетровська команда „Дніпро“ перемогла бельгійський „Брюгге“ з рахунком 1:0, а київська команда „Динамо“ програла „Фіорентині“ – 0:2. „Дніпро“ вийшов до півфіналу чемпіонату і за жеребкуванням у півфіналі зіграє з італійським „Наполі“ 7 травня в Неаполі. Гра у відповідь відбудеться 14 травня, в Києві. Росію представляла команда „Зеніт“, яка програла еспанській „Севільї“ і вибула з чемпіонату. (УНІАН)

■ Спалили притулок собак

ЛІСОВИЧІ, Київська область. – У цьому селі 25 квітня невідомі спалили притулок для собак „Rifugio“. Живцем згоріли 70 тварин. Притулок збудували італійці, учасники системи прилаштування тварин у родини в Італії і допомоги нужденним. В живих залишилось 30 собак. Усім потрібна допомога. (УНІАН)

■ Оцінили конкурентоспроможність

БЕРН. – Швейцарський інститут IMD 20 квітня оцінив конкурентоспроможність України, яка посіла 49-те місце з 60 країн. Найбільш привабливими сторонами української економіки є насамперед кваліфіковані і високоосвічені кадри. Непривабливі в Україні бізнес-клімат, інфраструктура і компетентність регулюючих структур в уряді. Оцінку 2014 року замикає Венесуеля, а очолюють США. („Укрінформ“)

Вшановуємо біль вірменського народу

З Українського Католицького Університету 24 квітня надіслали до „Свободи“ вміщене нижче звернення віцепрефектора Мирослава Мариновича „До 100-ліття геноциду вірмен в Османській імперії“

Сталін не був першим, коли сформулював тезу: „Немає людини – немає проблеми“. Набагато раніше до нього її сформулював Каїн. З того часу у життя людства увійшов феномен убивства.

Проте лише ХХ ст. сформулювало тезу: „Немає народу – немає проблеми“. З того часу в життя людства увійшов феномен геноциду. І вірменському народові судилося стати першим, хто став його жертвою.

Та земля, яка першою прийняла ковчег Ноя, першою прийняла християнство як державну релігію, також і першою прийняла кров мучеників геноциду.

Ми схиляємо голови перед їхньою пам'яттю і подивляємо міру їхньої жертви. Вона була страхітливою. Книгу „Геноцид вірмен в Османській імперії“ дали мені прочитати мої вірменські колеги-політв'язні в радянському концтаборі Кучино в Пермській області. Признаюся, мені ставало просто погано, коли я уявляв собі всі жорстокості, які чинили османи над цим нещасним наро-

(Закінчення на стор. 10)

Мирослав Маринович (Фото: Олександр Ласкін)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Трагічні наслідки землетрусу в Непалі

КАТМАНДУ. – В наслідок сильного землетрусу в Непалі, загинуло понад 4,600 людей, а понад 8,000 отримало травми, заявив уряд Непалу. Повідомляється також, що десятки осіб загинуло у сусідніх Китаї та Індії. Найсильніший за більше ніж останніх 80 років землетрус, розміром 7.8 балів, стався 25 квітня. У столиці Непалу, Катманду, розгорнуто великі намети для сотки тисяч біженців або тих, хто боїться повертатись додому через ймовірні повторні підземні потрясіння. 26 квітня стався повторний підземний поштовх величиною 6.7 балів. Землетрус відчувався на значній території, включаючи північ Індії та Бангладеш. Щонайменше 18 осіб загинуло на Горі Еверест, через лавину яку спричинив руйнівний землетрус. В Непалі постраждало 8 млн. людей; з них, майже 1.5 млн. відчувають брак харчів, повідомляють у ООН. Китай, Індія, Велика Британія, США та інші країни вже надають допомогу. Українська влада намагається зв'язатися з українцями, які перебували у Непалі на момент лиха. „Щодо українців у Непалі: на цей момент в списках 177, не виходили на зв'язок 77. За уточненими даними польським літаком було евакуйовано п'ять”, – повідомив 28 квітня речник Міністерства закордонних справ України. Евакуація громадян України здійснюється, зокрема, через Індію. Оформлення віз у такому випадку проходить безкоштовно, повідомляють у МЗС. У 1934 році від землетрусу в Непалі загинуло приблизно 8,500 осіб. (Bi-Bi-Ci)

■ Пінчук – меценат Фондації Клінтонів

ВАШІНГТОН. – Противники Гіларі Клінтон мають новий козир в руках щоби дискредитувати її намагання стати наступним мешканцем Білого Дому. 18 квітня стало відомо, що одним з найбільших доброчинців Фондації Клінтонів є Віктор Пінчук. 54-літній український олігарх є четвертим найбагатшим чоловіком в Україні. Впродовж дев'яти років, він є близьким приятелем колишнього Президента Бил Клінтона, гостячи його в Альпах і в Україні, а в свою чергу був гостем подружжя Клінтонів у Вашингтоні з нагоди різних родинних імпрез. Уряд США має право не допустити до американських ринків ті чужоземні компанії які діють проти інтересів Америки. Колишній конгресмен-республіканець Стів Стакмен звернувся листовно до Департаменту Фінансів США, запитуючи про торгівлю компанії В. Пінчука з Іраном в 2009-2013 роках. Саме в той час діяли міжнародні санкції проти Ірану, а тодішній Державний Секретар США, Г. Клінтон, мала нагляд над такими компаніями. („Нюзвік“)

■ Футбольний фанатизм в Сербії

БІЛГОРОД. – Державні власті повідомляють, що не менше 50 осіб потерпіло травми, а 40 було заарештовано під час сутичок між фанатами футбольних команд „Червона Зоря” і „Партизан”. Бійки розпочалися ще перед початком змагань цих двох найбільших білгородських супротивних клубів у столиці Сербії 25 квітня. Також, 20 поліцаїв зазнало поранення, стараючись розділити обидві сторони. Змагання закінчились вислідом 0:0; в результаті „Партизан” має п'ять точок більше чим „Червона Зоря” в таблиці показника ліги. („Асосіейтед Прес“)

■ Ще один грузин загинув за Україну

ТБІЛІСІ. – Гіоргій Джанелідзе став третім грузинським громадянином котрий загинув воюючи разом з українськими збройними силами проти сепаратистів, яких підтримує Москва в східній Україні. Він загинув 18 квітня недалеко містечка Широкине. Міністерство оборони Грузії повідомило 20 квітня, що уряд у Тбілісі покриє всі видатки пов'язані з перевезенням тіла з України до Грузії, а також заплатить за кошти похорону. Понад 60 грузинів, більшість котрих є колишніми військовими офіцерами, воюють у різних українських військових формаціях в Україні. Приблизно 10 громадян Грузії воює по стороні сепаратистів. (Радіо „Свобода“)

Інтерв'ю з Головним Рабином України

У газеті на Інтернеті (<http://www.jewishpress.com>), яка має свій осідок в Брукліні, Нью-Йорк, 8 квітня появилася цікаве інтерв'ю з Головним Рабином України, Яковом Дов Блайхом, яке перевів репортер газети „Jewish Press”, Елійот Ресник. Рабин Блайх, уродженець Брукліна, приїхав в Україну на свій пост в 1990 році і проживає в Києві з дружиною та восьмеро дітьми. Подаємо уривки з цього інтерв'ю.

– Чи євреї в Україні почуваються безпечно сьогодні?

– Євреї не відчувають більше неспокою ніж інші. Ситуація сьогодні є що в східній Україні маєте російських терористів і терористів підтримуваних росіянами, які воюють і вбивають неперемінливо. Вони стараються вдавати що вони є сепаратистський рух, але вони є озброєні до зубів росіянами.

Напочатку росіяни дуже старалися представити це як єврейську справу. Вони казали: „Ми йдемо в Україну бо треба допомогти євреям, які є в небезпеці від українських фашистів”. Але нам вдалося стримати пропагандивну машину.

Скільки євреїв проживає в східній Україні де тепер точаться бої?

– Начисляємо що приблизно 20 тис. євреїв проживало там поки росіяни не напали рік тому. Тепер є правдоподібно 6 до 10 тис.

– Під час інтерв'ю минулого року, Ви сказали що євреї в Україні почуваються безпечніше чим жидади у Франції. Чи це дійсно правда?

– На тисячу відсотків. Жидади не бояться ходити як євреї в Україні. Ми ходимо вулицями

в ярмудках і на нас не нападають. Тут немає ісламського фундаменталізму, слава Богу.

Яка є остаточна ціль Путіна?

Думаю що кінцева мета Путіна є щоби втримати Україну досить дестабілізованою так щоб народ Росії ніколи не захотів зробити те що українці зробили – підписати угоду про асоціацію з Європою – тому що це знищило б його диктатуру в Росії. Путін боїться що якби життєвий стандарт українців підвищився тому що вони є частиною Європи, то це завдасть йому клопоту. Він боїться повстання.

Як є справи з юдаїзмом в Україні?

Приблизно 40 рабинів обслуговують 300-350 тис. євреїв в Україні. Найбільша громада є в Києві, де є три великі синагоги і п'ять менших. Також є п'ять шкіл. Є багато рабинів які успішно працюють в Дніпропетровську, Одесі, Харкові, Львові, Житомирі.

Євреї та українці проживали добре між собою впродовж більшості часів. Сьогодні ми стараємось збудувати нове плюралістичне суспільство, де кожному буде вигідно. Цього євреї в Україні бажають.

(Переклад Лева Іваськіва)

Про Донбас радилися в НАТО

БРЮСЕЛЬ. – 24 квітня Уповноважена Президента України з мирного врегулювання ситуації на Донбасі Ірина Геращенко поінформувала НАТО про ситуацію в гуманітарній сфері в Донецькій та Луганській областях на засіданні Комісії „Україна-НАТО” на рівні Комітету з питань політики та партнерств.

І. Геращенко донесла до партнерів з альянсу не тільки інформацію про ситуацію в гуманітарній сфері, але й про те, як Україна та місія Організації безпеки та співробітництва у Європі (ОБСЕ) щодня фіксують порушення Мінських угод з ключових пунктів: порушення режиму припинення вогню, невідведення важкої зброї з боку терористів та невиконання пункту щодо звільнення заручників.

„Коли не виконуються перші три пункти Мінських угод, ми не можемо говорити про те, що ситуація на Донбасі стабілізується. Українська сторона на сьогодні потребує більш серйозної підтримки світу, у тому числі, і з гуманітарних питань”, – наголосила вона.

І. Геращенко розповіла і про зусилля української влади, спрямовані на допомогу 1.2 млн. переселенців. Ситуація на Донбасі може бути вирішена в один спосіб – виконанням російською стороною та контрольованими нею бойовиками Мінських домовленостей. З боку союзників з альянсу було поставлено дуже багато питань, що є свідченням того, що необхідно доносити більше інформації про стан справ на Донбасі.

Усі погодилися з тим, що одним з ключових пунктів в плані стабілізації ситуації є відновлення контролю над російсько-українським кордоном. Саме з причини невиконання Мінських домовленостей Президент України Петро Порошенко звернувся із запитом про миротворчу

Ірина Геращенко в НАТО.

місію до ООН та Євросоюзу. Але в цих місіях не повинно бути росіян.

І. Геращенко висловила подяку роботі місії ОБСЕ за ту роллю, яку вона виконує, але зазначила, що мають місце випадки, коли після фіксації режиму припинення вогню та від'їзду місії, знову починалися обстріли. „Тому ми вважаємо, що в Широкино місія ОБСЕ має бути постійно. Ми виступаємо за збільшення місії, і щоб ця місія була максимально аполітичною”, – додала вона.

(УНІАН)

„Укрпошта” вшанувала героїв

Перші чотири конверти, присвячені трагічно загиблим підполковникові Костянтинові Могилко, полковникові Тарасові Сенюкові, генерал-майорові Сергію Кульчицькому та старшому лейтенантові Євгенієві Зеленському, побачили світ на початку грудня 2014 року в серії „Укрпошта” в серії конвертів на честь учасників антитерористичної операції. Конверт представлено також на фотовиставці „Повертайся живим” у приміщенні Головної пошти Києва.

Стефан Романів: Національна ідея живе у серцях мільйонів українців

Кореспондент „Укрінформу“ Дарія Демченко мала розмову з головою Союзу українських організацій Австралії (СУОА), генеральним секретарем Світового Конгресу Українців (СКУ) й очільником ОУН(р) Стефаном Романовим, який відвідував Київ з візитом на чолі делегації австралійських українців. Нижче вміщено запис розмови, який 7 квітня переслав до „Свободи“ С. Романів.

– Українців в Австралії лише 38 тис. осіб. Проте їхній голос стає все гучнішим. Закордонні українці відчули, що тепер потрібні своїй батьківщині як ніколи. Чи не так?

– Українці Австралії завжди були небайдужими. Коли перші українські мігранти приїхали, то провели одну з найбільших демонстрацій на вулицях Мельбурну, на якій закликали до визнання Голодомору геноцидом українського народу. Ми завжди були активні. Можливо, нас тепер просто більше чути. Ми долучалися і до Помаранчевої революції, і до Революції гідності. На останньому Майдані великий прапор Австралії був закріплений над сценою.

Майдан, „Небесна сотня“, Крим, катастрофа маляйзійського літака переписали дипломатичну риторичку Австралії. Прем'єр та міністер закордонних справ відверто звинуватили Кремль у катастрофі літака маляйзійських авіоліній.

Візита Президента Петра Порошенка в грудні 2014 року і позиція Австралії щодо України є вислідом активної праці багатьох людей. Діаспора в Австралії, нарівні з діаспорою в США та Канаді, є ефективною.

– Як сприймає Україну пересічний австралієць?

– Те, що сьогодні діється в Україні – це війна цінностей, які нормальний цивілізований світ має, а Росія – ні. Весь час доводиться чекати нових вибриків. Якщо говорити про збитий літак, це зблизило українців і австралійців. Я маю власний приклад з цього приводу.

Мій син ходив у дитинстві в спортивний клуб грати у футбол. Так сталося, що один з його товаришів у команді на тому літаку втратив близьку людину. Зрозуміло, що обурення діями Росії спалахнуло з новою силою. От і виходить, що ця трагедія торкнулася пересічних австралійських родин і у такий сумний спосіб зблизила два народи. Можу твердо сказати, що пересічний австралієць зараз переймається долею України.

– Місяць тому почалось транслювання рупора російської пропаганди „Russia Today“ в австралійському телеетері. Українці відреагували блискавично. Не минуло й місяця, як делегація прибула в Київ для узгодження з українською владою конкретного плану для протидії російській пропаганді. Чи є у цьому успіхи?

– Питання „Russia Today“ полягає в дотриманні норм журналістики. Якщо ви їх не дотримуетесь, викривлюєте інформацію, поширюєте брехню – ви несете за це відповідальність. На жаль, „Russia Today“ ні перед ким не відповідає. Тому ми вирішили передати у спеціальний державний трибунал докази того, що „Russia Today“ фальсифікує факти, а те, що подається в етері навіть не є новинами, бо в деяких сюжетах показують акторські постановки, а не реальну інформацію з місця подій.

Ми також звернулися до австралійського уряду з цього приводу. Крім того, написали відкритого листа із нашим обуренням компанії „Foxtel“, яка взяла 2 млн. дол. за те, щоб транслювати канал „Russia Today“. Відповідь керівництва була досить м'якою. Чесно кажучи, можливо ми різкувато зареагували. Втім, результат ми отримали непоганий. Керівництво „Foxtel“ розкалося у своєму рішенні і запропонувало півгодини етерного часу для транслювання українських новин англійською мовою.

Власне, однією з причин нашої візити в Київ є необхідність заручитися підтримкою українських засобів масової інформації та з'ясувати, яким чином буде наповнюватися запропонована нам частина етеру.

Ми разом зі СКУ започаткували акцію, спрямовану на те, щоб у кожній країні, де тран-

слюється „Russia Today“, заявляти вголос про порушення і позиватися проти тих каналів, які ретранслюють кремлівську брехню. По-суті, ситуація із австралійським „Foxtel“ є прецедентом, який демонструє реальний механізм протидії.

– В Україні ви мали певні перемовини і на інвестиційну тематику?

– Так, зараз триває організація українсько-австралійського економічного форуму. Ми хочемо провести один – у Києві, інший – у Мельбурні. Вони стосуватимуться питань етики підприємництва, протидії корупції, особливостей існуючих ринків. Австралія готова продавати Україні уран для енергетики. Також актуальним є питання експорту вугілля. За останній рік Україні продано металургійного вугілля на 40 млн. австралійських доларів і це – початок співробітництва. Форум стане майданчиком для обговорення перспектив взаємодії.

– Як виглядає Україна з чи не найвіддаленішої від нас країни на землі?

– Я часто буваю в Україні. Для мене зміни є поступовими. І в Австралії бачать, що сьогодні Україна – це цілком інша країна. З одного боку, є схід країни, де триває війна і гинуть люди, і ми в Австралії молимося про те, щоб війна закінчилась. Разом намагаємося забезпечувати необхідну допомогу для воїнів. Це і матеріальна допомога, і участь у проєкті СКУ „Захист патріотів“.

З іншого боку, Україна сьогодні має величезний потенціал розвитку. Я думаю, що сьогодні Австралія, Америка і Європа дивляться на Україну, як на потенційного партнера. Немає причини, чому Україна не могла б стати центром міжнародної економічної діяльності.

Якщо говорити про пересічних австралійців, то вони бачать, що в Україні відбуваються зміни. Молоді люди перехоплюють ініціативу і беруть відповідальність за майбутнє.

– Чи є в Австралії українці, які хотіли б повернутися на історичну батьківщину?

– Дуже часто запитують, чому наші в Україну не вертаються. А я кажу: якби всі повернулися, то хто б захищав українські інтереси, провадив акції протесту? Закордонне українство є великим ресурсом України для зовнішніх справ. Там, де уряд вже не має важелів впливу, до справи долучається діаспора. Особисті зв'язки іноді діють значно ефективніше.

Звичайно, трапляється, що люди повертаються. Але в українській школі нас учили, що Україна є там, де ти живеш. Показово, що під час Майдану люди, які вже відсторонилися від українськості, повернулися до громади і надзвичайно активно включаються в роботу. В людей з'являється гордість за своє походження, з'являється Україна в серці.

Правдивий український націоналіст – це той, хто знає, що таке боротьба за національну ідентичність в умовах, коли саме її хоче знищити ворог. Люди, які вийшли на Майдан – це люди, які люблять свою країну. Це нова сторінка української героїчної історії. На жаль, зараз знову доводиться змагатися за розвиток держави.

Візьміть публікації „Вісті з України“ до 1991 року і порівняйте із дійсністю, яка була у діаспорі на той момент. Ви побачите, як тоді працювала радянська пропаганда, і те, що методи мало у чому відрізняються від тих, якими оперує Росія сьогодні. В Австралії відбувалися табори Спілки Української Молоді, а нам закидали, що ми готували людей до бою в Україні, що ми терористи. Українці демонстрували нашу культуру – нам закидали, що ми заохо-

(Закінчення на стор. 19)

АМЕРИКА І СВІТ

Збірна України з шахів виграла срібло

ЦАХКАДЗОР. – 28 квітня, чоловіча збірна України з шахів закінчила другою на командному чемпіонаті світу, який протягом 10 днів проходив в Цахкадзорі, Вірменії. Вдалий виступ української команди забезпечили Василь Іванчук, Руслан Пономарьов, Юрій Криворучко, Павло Ельянов і Олександр Моїсеєнко. У передостанньому турі Василь Іванчук і Ко. несподівано для багатьох програли до США і в підсумку втратили реальну можливість завоювати золото. Врешті решт, головний конкурент українців, Китай, у двох вирішальних зустрічах показав стовідсотковий результат і став переможцем змагань. Підсумкове становище команд: 1) Китай – 15 точок, 2) Україна – 12 точок, 3) Вірменія – 11 точок, 4) Росія – 10 точок, 5. США – 10 точок, 6) Угорщина – 9 точок. („Дзеркало Тижня“)

Найбагатший у Британії – український олігарх

ЛОНДОН. – Підприємець Лев Блаватник, уроженець України, 25 квітня опинився на чолі списку найбагатших осіб у Британії. 57-літній Л. Блаватник, сам єврейського роду, приїхав до Америки в 1978 р. У 1984 р. став громадянином США і створив інвестиційну компанію. Разом зі своєю жінкою-американкою має чотирьох дітей. Його фінансову вартість обчислюють на 20 млрд. дол. („Дейлі Мейл“)

Російські „гакери“ – в Білому Домі

ВАШІНГТОН. – 25 квітня Білий Дім признався, що російські „гакери“ минулого року зуміли проникнути комп'ютерну систему Білого Дому і могли читати незасекречену електронну пошту. Представники уряду признали, що хоч пошта була незасекречена, але все ж таки мала сенситивні інформації: пошта між амбасадрами та дипломатами, дискусії про особовий склад, законопроекти, президентський графік та дебати про політику. („Нью-Йорк Таймс“)

Нетаньягу не приїде до Москви

ЕРУСАЛИМ. – 20 квітня стало відомо, що Ізраїль піде за прикладом США, Франції та Німеччини і не братиме участі у святкуваннях в Росії для відмічення закінчення Другої світової війни. Прем'єр Міністер Ізраїля Веніамин Нетаньягу це ще один державний провідник котрий не буде присутнім на Параді Перемоги в Москві 9 травня. 7 травня Росія заявила що до Москви прибудуть голови 26 держав, включно з Китаєм та Північною Кореєю. В. Нетаньягу візьме участь в подібній церемонії 7 травня в Ізраїлі. („Джерусалем Пост“)

Прокуратора перепросила жінку

МОСКВА. – Російський уряд офіційно вибачився перед жінкою, котрій закидали зраду після того як вона потелефонувала до української амбасаді, щоби сповістити про дії російських військ коло кордону обидвох країн. Жінка проживає з чоловіком в місті Вязьмі і має семеро дітей. Її зачали переслідувати після того, як вона у квітні минулого року зателефонувала українській амбасаді в Москві, повідомляючи що недалеко (від її дому) російські війська можуть бути вислані в Україну. Тепер вона висловила подяку „всім хто повстав за демократичні цінності, свободу совісті та припущення невинности“. (Радіо „Свобода“)

Світ негативно оцінює керівництво Росії

ВАШІНГТОН. – Керівництво Росії отримало найнижчу оцінку довіри з поміж світових провідників у 135 країнах світу, згідно з опитуванням соціологічної служби Гелоп (Gallup). Загалом учасники опитування позитивно дивляться на роботу голів США, Німеччини та Європейського Союзу, яким симпатизує відповідно 45 відс., 41 відс. та 39 відс. На роботу керівництва Китаю позитивно дивиться 29 відс. учасників дослідження, а Росії – 22 відс. Лише 5 відс. громадян України позитивно оцінили діяльність керівництва Росії у 2014 році, на 42 відс. менше ніж роком раніше. (Радіо „Свобода“)

Україна пам'ятає полеглих

8 травня Україна вперше відзначатиме День пам'яті та примирення, впроваджений указом Президента України Петра Порошенка замість радянського Дня перемоги у Великій вітчизняній війні. Метою відзначення є гідне вшанування подвигу українського народу, його визначного внеску в перемогу антигітлерівської коаліції у Другій світовій війні та висловлення поваги усім борцям проти нацизму. Цього дня вшановують також пам'ять українських повстанців та підпільників, які виступили проти двох тоталітарних режимів, котрі змагалися за володіння Україною.

Українцям випало воювати у складі польської армії проти німецького вермахту з перших годин війни 1 вересня 1939 року, а від 17 вересня того року – проти Червоної армії, потім у складі Червоної армії і УПА – проти гітлерівської коаліції. Жорстокий окупаційний режим нацистів призвів до різкого посилення антинімецьких настроїв в Україні. Одним з безпосередніх наслідків стало розгортання українського націоналістичного повстанського руху. У першій половині 1944 року німці залишили територію України. УПА продовжила боротьбу проти нових окупантів і активно діяла до 1953 року.

Загальні втрати українського цивільного населення під час нацистської окупації перевищили 7 млн. осіб (за деякими джерелами – 10 млн.), з 11 млн. полеглих у Червоній армії чверть становили українці. З урахуванням вторинних демографічних втрат (померлі від хвороб і голоду, депортовані, емігранти, втрати у природному прирості населення), втрати склали близько 14.5 млн. осіб. Було зруйновано 700 міст (40 відс. усіх міст Радянського Союзу, знищених війною) і 28 тис. сіл. У війні загинув кожен п'ятий українець.

Нацистський окупаційний режим в Україні був одним з найжорстокіших в світі. Але якщо його злочини більш досліджені, то засудження злочинів комуністичного режиму під час Другої світової війни ще триває. Найбільш відомими з них є Катинський розстріл, знищення політ'в'язнів у західній Україні, використання в боях неозброєних селян, депортації українців та інших народів, зокрема кримських татар.

Після перемоги над нацистською Німеччиною тривала війна проти Японії, у якій українці брали участь у складі армій союзників – США, Британії, Канади, Франції, інших держав. Для України Друга світова війна – національна трагедія. Святкування 9 травня за радянським зразком не відповідали історичній пам'яті українського народу і загальноєвропейським традиціям, закріплювали в свідомості культ війни, посилювали вплив Росії на громадське та політичне життя в Україні. Тепер Україна розпочинає нову традицію святкування в європейському дусі пам'яті та примирення. Настав час руйнування радянських історичних мітів, рівного вшанування пам'яті кожного, хто боровся з нацизмом. Символ відзначення – червоний мак. Гасло „1939-1945. Пам'ятаємо. Перемагаємо“. Сьогодні закордонні українці разом з Україною вшановують пам'ять усіх, хто поліг у двобої, розпочатому двома ворожими силами за світове панування – комуністичною і націонал-соціалістичною. Перефарбована перша з них ще намагається утриматися на поверхні і подолати її зусилля – спільний обов'язок прогресивного людства.

ІСТОРІЯ

Спортова слава дружини „Січ“

Микола Касіян

На великому годиннику історії стрілка наближалась до 8 травня 1945 року – закінчення Другої світової війни. Багато українців прямувала якнайдалі на захід, углиб Німеччини, за Ельбу, щоб опинитись у зоні американської або англійської окупації. Найбільша в історії українського народу еміграція були німим протестом проти національного і соціального поневолення, в якому опинились українські землі під більшовицькою окупацією. Настали таборові будні з мріями про виїзд до США, Канади або Аргентини.

Прихильники фізичної культури почали організувати футбольні ланки та інші види спорту. В кожному таборі перебувало декілька завзятих спортсменів передвоєнних часів, які закладали спортові товариства. З сірих таборових буднів виросли „Дніпро“, „Січ“, „Леви“, „Проломи“, „Хортиця“, „Чорногори“ та „Беркути“. Деякі з них за короткий час добре розгорнули свою діяльність.

Футбольна дружина „Січ“ посіла в осінньому колі друге місце, а у весняному 1948 року – перше. Вправність старших змагунів Володимира Кобзаря, Миколи Гошовського, Сидора Новаківського, Володимира Томка, вміло сполучена з грою молодих змагунів Ростислава Маркевича, Богдана Кутного, Юрія Коханюка, Івана Медведчука дала надзвичайно добрі наслідки.

В 1948 році, стягнувши до своїх лав майже всіх наших репрезентативних змагунів з діаспорної Олімпіади, регенсбурська дружина стала, без сумніву, найсильнішою українською дружиною, здобула ряд перемог над поляками, югославами та німцями. Про-

від „Січі“ звернувся до гравців з пропозицією залишитися у Регенсбурзі та змагатися з чужинцями клубами. Майже всі змагуни, крім Богдана Куцана та Івана Горського, зобов'язалися грати в „Січі“. Тренером став Франко Сімонек, колишній тренер спортивного товариства „Україна“.

Для матеріальної підтримки дружини створилося Товариство прихильників Українського спортивного товариства „Січ“, члени якого оподатковувалися в користь дружини. Крім цього, велику допомогу подали управи місцевого та поближких таборів. У складі дружини були воротар Микола Касіян, оборона – Станислав Ходань, Дмитро Арндт, Любомир Стасюк, помічники – Стефан Лютак, І. Медведчук, Володимир Гарасим, Микола Дейчаківський, Б. Кутний, напад – Богдан Савка, Ю. Коханюк, В. Кобзар, Володимир Закалужний, Ростислав Маркевич, Василь Зарицький. Крім них, грали ще Филип Деревницький, Володимир Камат, Володимир Душинський, Іван Воганка, Дмитро Федішин. Найкращим відзеркаленням успіхів „Січі“ були рецензії в німецьких спортивних часописах.

В 1949 році внаслідок посилення еміграції „Січ“ послабшала і змаганнями в Діленгені офіційно закінчила своє існування. Змагуни, котрі прибули до США і Канади, включилися до новостворених українських спортивних товариств, де з збігом часу опинилися у футбольно пенсійному віці і повісили футбольні черевики на кілоки. Зміна, на жаль, не прийшла. Залишилися тільки патріотичні назви клубів, холодні та гарячі напої, вареники і гопаки.

Елкінс-Парк,
Пенсильванія

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

Футбольна дружина „Січ“ (перший ряд зліва): Володимир Гарасим, Станислав Ходань, Микола Касіян, Дмитро Арндт, Стефан Лютак, (стоять зліва): Іван Воганка, Володимир Кобзар, Микола Дейчаківський, Володимир Закалужний, Іван Медведчук, Юрій Коханюк.

Уточнення

24 квітня у „Свободі“ було вміщено вістку про відкриття виставки на Головному пошті Києва за підписом Зірки Воронки, яка надіслала вістку до редакції, але не є її авторкою. Текст надало до публікації Міністерство інфраструктури України.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Прогноз дає психологія

Йде війна. Усі інформаційні організації збирають факти, а часом і брехню, щоб сказати наперед, що ж буде далі. Не бракує на сторінках газет прогнозів, тобто віщувань. Кожен публіцист хоче пописатися, як казали галичани. Але лихо в тому, що деякі забувають психологію. А психологія може багато в чім допомогти сучасним віщунам-прогнозістам.

Послухаймо психологію. Вона каже, що кремлівський ватажок не буде міняти, бодай найближчим часом, своєї тактики. Його війна має кілька точок, які змушують Путіна триматися своєї стратегії-вигадки.

Війна вигідна економічно. Москва продає нафту Україні, і так-сяк переносить санкції. Війна дозволяє відтинати українські землі і разом торгувати зі своєю жертвою і діставати від неї мільярди за нафту. Жертва платитиме двічі: і територіями, і за нафту. А як

територій назбирається чималенько, тоді можна буде й армію через кордон пустити. Але не раніше.

Така війна – це не блицкриг. Її розраховано на роки, а то й на десятиліття. Помаленьку доводити жертву до руїни, а тоді захопити її голими руками. Війна дала йому Крим, а в перспективі обіцяє усю Україну. І майже без утрат. Подумаєш, кілька сот чеченців чи бурятів ляже кістками. Так їх і так треба б нищити, бо не годяться до робочої праці.

Кремлівський вояк хоче зайти в історію, як непереможний полководець і винахідник. То чи ж він відмовиться від своєї тактики? Ніколи. Так і буде комбінувати мир з війною: війна-мир, війна-мир, війна-мир. І так роками, а то й десятиліттями. Такий прогноз дає нам психологія.

Святослав Караванський,
Дентон, Мериленд

Газета допомогла в пошуку

Хочу подякувати за надрукований 20 березня у вашій газеті лист про мої пошуки родини в Америці. Це просто неймовірно, але ваш лист дуже допоміг у моїх пошуках. Вашу газету прочитала Марія Головата, і Сузана Ворт відписала мені дуже швидко.

Тепер ми зможемо знову спілкуватися з нашою родиною. Дуже дякую за вашу доброту. Слава Україні!

д-р Світлана Мацевич,
Преторія,
Південно-Африканська Республіка

З нами йде святая правда!

Поет Василь Симоненко, напевно, і сьогодні про Україну сказав би, як писав давно: „Хай мовчать Америки й Росії, коли я з тобою говорю!”. Його пророчі слова відповідні і сьогодні. А я кажу – ганьба Америці й Росії за те, що вони запевняли Україну про оборону її незалежності і цілісності, а того слова не дотримались.

Про обіцянки і всякі угоди з Москвою немає що говорити. Вона їх ніколи не дотримувалась. Але Америка і Великобританія просто зрадили Україну. І не лише Україну! Вони все обіцяли лише для того, щоб Україна віддала ядерну зброю, бо ж боялися, що відроджена держава може продати ту зброю ворогам. Наївні новоспечені політики повірили і погодились на „мирне співіснування” без зброї й ніби без ворогів.

Ухвалили й спільну оборону з Москвою. Наслідки такої політики ми бачимо сьогодні.

І тепер, коли Україна стікає кров'ю, США, Англія і Франція, інші європейські держави з одного боку говорять про санкції проти Росії, а з другого далі торгують, продаючи Росії зброю і найновішу технологію. А Україна, воюючи вже півтора року, чекає на їхню допомогу.

Звичайно, що Україна і вся діаспора вдячні за будь-яку підтримку від Західних держав. Але їй треба зброї і танків, літаків і вояків, а не слів і обіцянок.

Тимчасом росіяни закуповують цілі квартали в Лондоні. Так виглядає, що всі ті „гаранти” української незалежності далі торгують з Росією, заробляють добрі гроші і намагаються „по-доброму” розв'язувати проблеми Росії. А є вже й такі, що

готові пожертвувати незалежністю України.

Володимир Путін відверто намагається залякати найновішою зброєю Америку, Англію і весь світ. І в нього вистачить зухвальства знищити всю цивілізацію людства на цій Землі. Російська „імперія зла” має багату досвідку, щоб не лише втримати імперію, а й поширити її знову. А Україна обкрадена, обеззброєна і майже збанкрутована, намагається воювати і домовитися про якийсь мир в Мінську. І це в той час, коли російські терористи окуповують все більше і більше території України. Вони і не збираються дотримуватись тих Мінських умов. Вони і далі стріляють і вбивають українських вояків і цивільних людей.

Чи хтось в Україні чи діаспорі ще вірить, що Росія зупиниться на тому, що вже забрала? Ніколи! Надіятись на московську доброту – наївність. Хочете миру? Платіть Кримом, Донбасом, а потім і Харківською, Херсонською, Одеською областями. Тоді й буде „Рускій мір” по-московському.

Треба вимагати в ООН миротворчого війська для втримання хоч тимчасового миру, ухвалити повну мобілізацію в Україні і озброїти армію, впровадити военний стан в Україні і смертну кару за зраду Української держави.

Просімо допомоги в „обіцьях”, але не надіймося на них. Нація може втримати мільйонну армію і показати світові, що ми маємо силу і бажаємо жити вільно, без Москви. Я вірю, що скінчиться Москва кривавої покос, бо з нами йде святая правда!

Микола Латишко,
Етобіко, Онтаріо

Цікаво було читати про Жмайла

Прочитав Альманах УНСоюзу за 2015 рік до 100-річчя стрілецької слави і вважаю його за одне з найкращих видань альманахів. Велика заслуга у цьому всіх авторів, упорядників та інших осіб, які трудилися над виданням цього, насправді історичного збірника, бо в ньому зареєстровані нашою „Свободою” історичні події, що відбувалися на нашій Батьківщині. „Свобода” вже в тих часах мала здібних редакторів – політичних аналітиків. Коли читаєш про царську Росію, царів і їхні дії, то бачиш сьогоднішнього Путіна.

Дуже цікава історія Січових Стрільців, відгук чужинців про їхню хоробрість. Усе в цьому альманасі дуже цікаве, інформативне.

А для мене особисто було дуже

дивним і цікавим прочитати згадку про керівника козацько-селянського повстання 1625 року Жмайла. Як зазначено в цій згадці, це прізвище має варіанти Марко Імайло, Марек Жмаяло, Змайло, Цьмайло, Сьмайло, Жмайло-Кульчицький. Багато років тому розказував мені один із старих імігрантів, що в його домі проживав о. Григорій Цмайло-Кульчицький та що він був шляхетського роду. У 1931-1941 роках він був душпастирем Української католицької церкви свв. Апостолів Петра і Павла у Фініксі. Він, напевно, був далеким нащадком вищезгаданої родини.

Володимир Колюбінський,
Фініксвіл, Пенсильванія

Допомога триває вже 15 років

У нашому шпиталі закарбована багаторічна праця організації Американці в обороні людських прав в Україні та її керівника Божени Ольшанівської. Це і інгаляторій, і кисневі пінки, квантова терапія, кабінет скелетотерапії, комп'ютери, телевізори, озонатор повітря, віна-склопакети, чисті стіни і нові меблі, а також задоволені, щасливі пацієнти, які отримують безкоштовне лікування.

15 років тому Б. Ольшанівська почала опікуватися нашим шпиталем і ми, працівники шпиталю і

пацієнти, усі ці роки зростали, удосконалювали діагностику і лікування, тому що цьому сприяла допомога Б. Ольшанівської, якій завжди будуть вдячні тисячі малих пацієнтів та їхні батьки, а також медики, котрі дістали можливість гідно працювати і допомагати нашим дітям.

Продовжують надходити пачки з одягом, іграшками, а також гроші, яких ми ще маємо десь на рік чи півтора. Дуже дякуємо за таку допомогу!

Д-р Леся Гладун,
Львів

Пишаюся історією своєї родини

Історія кожної української родини – це маленька частина історії нашої рідної України. Мої дідусі та бабусі на прикладах рідних навчали мене любити Україну, бути чесною, працювати і вчитися. Бо знання ні вітер не розвіє, ні злодій не вкраде, ні вогонь не спалить.

Мій прадідусь Дмитро і прабабуся Теодора Кріслаті жили у селі Заліссі, що на Тернопільщині. Своїх п'ятьох синів вони виховували в українському дусі, за що влада їх жорстко покарала, засудивши на довічне сибірське заслання.

Найстарший їхній син – Ілько, 1912 року народження. був членом ОУН. Влітку 1944 року мобілізований до Червоної Армії. Перебуваючи у військовій частині в Золочеві, разом з групою однопідданих втік до Української Повстанської Армії. Через деякий час його заарештували і засудили до розстрілу.

Другий син – Григорій, 1920 року народження, був членом ОУН (псевдо „Гамалія”), виконував функції районного провідника Юнацтва ОУН на Бучаччині. У 1944 році вступив до української дивізії „Галичина”. У 1952 році переїхав до Клівленду, де долучився до праці в Організації Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ) і у Спілці Української Молоді (СУМ).

Третій син – Михайло, 1921 року народження, був членом товариства „Просвіта” й активним членом Юнацтва ОУН

Бучацького району. У 1944 році разом з братом Григорієм був мобілізований до дивізії „Галичина”, загинув у бою з більшовиками у квітні 1945 року.

Четвертий син – Семен, 1925 року народження, був забраний на роботу до Німеччини. У 1948 році у Фраймані закінчив учительську семінарію, учителював. У 1946 році був організатором і співзасновником першого осередку СУМ в таборі Шлязгайм, поблизу Мюнхену. Прибув до Америки у 1950 році. Був одним із засновників у Клівленді осередку СУМ ім. Гетьмана Богдана Хмельницького. Упродовж майже 40 років в осередку СУМ виконував обов'язки секретаря, виховника, вів курси мистецтва слова, брав участь у командах навчально-виховних і відпочинкових літніх таборів, став співорганізатором товариства „Рідна Школа”, на базі якої була відкрита перша Школа українознавства у Клівленді, у якій він учителював.

П'ятий син – мій дідусь Іван, 1929 року народження, за активну участь в ОУН у 16-літньому віці був арештований і засуджений на 10 років ув'язнення. Відбув каторгу на Колимі. У 1954 році був звільнений і прибув до батьків, які перебували на засланнях у Челябінській області. Згодом із сім'єю повернувся в Україну.

Олена Кріслата,
студентка Львівського
національного університету
ім. Івана Франка

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Тисячі українців відзначили Томину неділю

Левко Хмельковський

САВТ-БАВНД-БРУК, Нью-Джерсі. – 18-19 квітня тисячі осіб з кількох штатів відвідали Український православний храм св. Андрія Первозваного і прилеглий цвинтар, щоб узяти участь у Провідній неділі, яка називається за церковною традицією Томиною від події у Євангелії, де говориться про зустріч апостола Томи з воскреслим Христом.

Це свято оновленого спогаду про Пасху на вось-

мий день, що знаменує вічну радість християн, пов'язану з Воскресінням Христовим. У Провідну неділю на цвинтарі відбувається поминання померлих трапезою та молінням за їхні душі.

19 квітня після Служби Божої, яку відслужили Митрополит Української Православної Церкви США Антоній, Єпископ Даниїл, Єпископ Грузинської Православної Церкви Сава та численні священники, відбулася Хресна хода до пам'ятника Борцям за Україну.

Українські американські ветерани несли прапори, за ними йшли учні Школи українознавства при Церкві св. Андрія Первозваного, які несли портрети „Небесної сотні“, далі – духовенство і громада. У ході брали участь віце-консул України в Нью-Йорку Костянтин Ворона з дружиною Олею і сином Кирилом.

Біля пам'ятника була відслужена Панахида.

Сестрицтво приготувало частування для учасників свята.

Митрополит Української Православної Церкви США Антоній, Єпископ Даниїл та священники під час Хресної ходи.

Учні Школи українознавства несли портрети „Небесної сотні“.

Відзначили 25-річчя Товариства Української Мови

Віра Боднарук

НОРТ-ПОРТ, Флориди. – Товариство української мови (ТУМ) 16 квітня провело зустріч, щоб у товариській атмосфері почути про працю обласних організацій Товариства „Просвіта“ в Україні в цей тяжкий, бурхливий час.

Було згадано про працю ТУМ протягом 25 років, від заснування в Чикаго в березні 1990 року. Поштовхом до цього була новина, що в Україні було засновано Товариство української мови ім. Шевченка в лютому 1989 року на захист української мови, яке очолив Дмитро Павличко.

До першої управи ТУМ в Чикаго були обрані Віра Боднарук, Оксана Мурська, Дмитро Грушецький, Олександра Кочман, Галина Грушецька, Марія Боднарук, Віра Трошук, Люба Калін.

Щоб мати краще уявлення про потреби в Україні голова ТУМ В. Боднарук та організаційний референт д-р Богдан Боднарук здійснили вісім подорожей в Україну і відвідали майже всі обласні „Просвіти“, як також Києво-Могилянська академію, Острозьку академію, Львівський університет ім. Івана Франка та україн-

ську школу в Ялті.

На початку 1990-их років була велика потреба в українських книжках та часописах, виданих в діаспорі, тому що вони були заборонені в радянські часи. На нинішній день було вислано 1,035 пачок української літератури. Ці книжки були передані до шкіл, читалень „Просвіти“, біблі-

отек університетів. Також було передано гроші на комп'ютери для шкіл в Україні та української громади в Татарстані.

На початку 2000 року виникла потреба допомогти друкувати українські книжки та журнали в різних місцевостях України для шкільної молоді та просвітян. ТУМ зібрав

ло і переслало на видавничу працю понад 206 тис. дол. Було надруковано 220 книжок. Щорічна фінансова поміч на видання часописів продовжується і сьогодні.

Останні 10 років ТУМ надає стипендії здібним студентам з незаможних родин, які будуть студіювати україністику чи інші ділянки в українських державних університетах. Було передано 48 тис. дол. на стипендії для 122 студентів. Між ними є воїни, які захищають цілісність України на сході, а деякі працюють в державних установах, щоб укріпити демократичні принципи в державі.

Товариство також допомагає колишнім політ'язням через „Смолоскип“ у Києві, пересилає поміч воїнам України та їхнім родинам, які потерпіли на сході України (включно з допомогою для Володимира Семистяги, голови „Просвіти“ в Луганську, котрого терористи катували в тюрмі.)

Про працю ТУМ було видано книжку „Мости в Україну“ 2005 року в Донецьку, за редакцією д-ра Володимира Білецького, голови Українського культурологічного центру. Друге доповнене видання книжки вийшло в Донецьку в 2013 році.

Учасники зустрічі членів Товариства Української Мови на Флориді. (Фото: Богдан Боднарук)

Віце-президент...

(Закінчення зі стор. 1)

демократії, реформ та європейської інтеграції, – сказав віце-президент. І нікому, нікому не дозволено заперечувати шлях, який Україна обрала для себе: ні Кремлю, ні олігархам, нікому.

„Ми солідарні з вами сьогодні, коли ви шукаєте шлях, як зламати старі правила і стару систему, щоб забезпечити справедливе і повне надій майбутнє для вашого народу“, – сказав Дж. Байден, звертаючись

до провідників України, експертів і журналістів, які беруть участь у конференції.

Дж. Байден зазначив, що Росія продовжує посилати на „Донбас“ російські війська, найнятих бандитів, російські танки, російські ракети“.

На думку Дж. Байдена, цей факт є нічим іншим, як спробою з боку Росії „перекреслити“ кордони Європи.

„Це загрожує Україні, і загальному прагненню Європи до цілісності, свободи і миру. Тому санкції, які були введені спільно, повинні продовжуватися допоки Росія повністю

не виконає свої зобов'язання в контексті Мінських угод. У тому числі щодо повернення українського державного кордону під контроль Києва“, – підкреслив Дж. Байден.

Віце-президент підкреслив, що „саме тому ми будемо продовжувати забезпечувати Україну системами безпеки, щоб Україна могла обороняти свою територію, свої кордони і захищати себе від російської агресії“.

У свою чергу, президент України Петро Порошенко, виступаючи перед учасниками конференції підкреслив, що незважаючи на те, що над Україною нависає загроза війни,

„ми сповнені рішучості зробити прорив і рухатися до своєї мети“.

„Деолігархізація, демонополізація, дерегулювання і децентралізація, а також боротьба з корупцією є основними можливостями для наших реформ“, – сказав Петро Порошенко.

Міжнародна конференція на підтримку реформ в Україні спрямована на мобілізацію і збільшення підтримки України. В її роботі беруть участь понад 500 закордонних інвесторів, представників бізнесу та урядових структур з 56 країн світу.

(Голос Америки)

Руслана Вжесневська відзначена нагородою Генерального Губернатора

ОТТАВА. – Руслана Вжесневська отримала „Caring Canadian Award“ від Генерального Губернатора Канади Дейвида Джонстона, під час церемонії в своїй офіційній резиденції („Rideau Hall“) 14-го квітня.

„Від імени українсько-канадської громади, мені дуже приємно привітати Руслану Вжесневську з нагоди отримання цієї престижної нагороди,“ заявив Павло Грод, Національний Президент Конгресу Українців Канади. „Руслана є невтомною силою добра в наші громаді й впродовж двох десятиліть ефективно працює на допомогу сиротам й малозабезпеченим. Ми пишаємося її досягненням і щиро її вітаємо.“

Впродовж більше 20 років, Р. Вжесневська присвячує своє життя на покращення життя малозабезпечених та дітей сиріт, які живуть в поганих умовах в місцевих інтернатах в Україні. В 1994 році, вона заснувала благодійну організацію „Допоможіть нам допомогти дітям,“ яка доставляє гуманітарну допомогу. Вона також заснувала довготермінові програми та фонди, щоб допомогти цим дітям успішно перейти з інтернату в суспільство.

„Я дуже вдячна за визнання від Генерального Губернатора. Я щиро вірю, що ця нагорода належить українській громаді, яка так сильно підтримує й так позитивно заохочує проект „Допоможіть нам

Руслана Вжесневська.
(Фото: Пласт Канада)

допомогти дітям“ останні два десятиліття. Кінцевий результат варта всієї роботи: тисячі дітей сиріт, які вирости й стали повноцінними членами українського суспільства,“ заявила Р. Вжесневська. „Завдяки Канаді, ми навчилися справжнє значіння волонтерства, справжній дух відданості гро-

маді. Моя щира подяка сотням й сотням канадським волонтерам, які самовіддано присвятили тисячі й тисячі годин добровільної праці, щоб забезпечити успіх цього проекту.“

Створене в 1995 році, „Caring Canadian Award“ відзначає громадян та постійних мешканців Канади, які здійснили вагомий, постійний та безплатний внесок в громаду, в Канаді чи за кордоном. Ці люди присвячують свій час й зусилля на допомогу іншим. Нагорода також висвітлює приклад добровольців, чия відданість є частиною канадського характеру. Щоб отримати більше інформації, або щоб номінувати гідного добровольця, відвідайте Веб-сторінку www.gg.ca/caring.

Р. Вжесневська є президентом організації „Допоможіть нам допомогти дітям“ (<http://huhtc.org/>), активним членом Пласту та членом Дорадчої Ради Конгресу Українців Канади.

Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці

запрошує на

презентацію

проекту документального фільму

Лесі Калинської та Руслана Батицького

„Heaven Admits No Slaves“

(„Рабів До Раю Не Пускають“)

Це любовна історія, яка розгортається на тлі Української Революції. Коли тисячі українців виходять на вулиці Києва протестувати проти непопулярних рішень Януковича, Княжна і Аскольд вступають до третьої сотні Самооборони Майдану. Вони виборюють волю своєї країни пліч-о-пліч із людьми, яких ще не знають, але з якими їх скоро зіштовхне доля. Це Сергій Нігоян, Вадим Васильчук, Богдана Бабич, Максим Ярош та музиканти з гурту „Козак систем“. Але невдовзі молоді революціонери опиняються у бою набагато страшнішому, аніж протистояння беркутівцям: починається війна з Росією на східних кордонах України.

Зйомки фільму на сході України ще тривають. Увазі глядачів буде представлений трейлер, вибрані сцени з проекту, а також епізоди з попередніх фільмів авторів.

в суботу, 9 травня 2015 року,
о 5-й годині по пол.

в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

Завантажте наш мобільний додаток
для зручності контролю за рахунками!

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Валі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

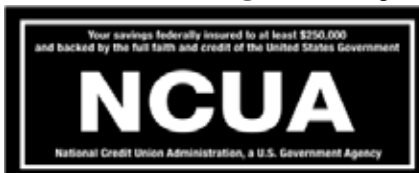
39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Концерт в пам'ять Тетяни Чекіної

Богдан Марків

НЮ-ЙОРК. – 4 квітня останній концерт сезону „Музика в Українському Інституті Америки“ був присвячений пам'яті концертмайстра-піаністки Тетяни Чекіної, яка загинула 7 грудня 2013 року в автокатастрофі. Т. Чекіна була знава шанувальникам мистецтва з її виступів в Українському Інституті Америки, а радше з першого концерту українських артистів у Карнегі Гол в 1969 році в якому брали участь Т. Чекіна, баритон Дмитро Гнатюк та скрипаль Олег Криса, дружиною якого була Т. Чекіна. Т. Чекіна була визначною піаністкою та акомпаньторкою, а в камерній музиці – вишуканою партнеркою.

Прозвучала „Чаконна“ Йогана Себастьяна Баха. Згідно з твердженням проф. Гельги Тине, „Чаконна“ була написана композитором в пам'ять передчасно померлої жінки Марії-Варвари Бах. О. Криса вибрав саме „Чакону“ як архитвір для скрипки сольо. Не знаю, чи можна було зіграти краще, як грав

Учасники концерту (зліва): Петро Криса, Олег Криса, Йосиф Фейгельсон та Борис Девятков.

О. Криса.

Це свідчили оплески публіки, які перервав О. Криса, кажучи: „Я дуже вдячний всім присутнім, що

ви прийшли на наш меморіальний концерт, і хочу висловити благочестя до своєї дружини, з якою ми прожили 47 літ. Увесь цей час ми

були разом і ця шанобливість слідує за мною і після її смерті. Я певний, що вона тут з нами“.

Опісля його земляк і молодший товариш по студіях Юрій Мазуркевич з Миколою Суком виконали „Медитацію“ Петра Чайковського, яка виповнена жалем і найкраще відповідала темі концерту.

О. Криса і М. Сук виконали „Третю сонату“ Людвіга ван Бетговена для скрипки й фортепіано, чим закінчили першу частину концерту.

Після перерви Петро Криса зіграв „Медитацію“ Жюльє Масне без акомпаньяменту.

П. Криса пояснив, чому він вибрав цей твір: „Два роки тому я грав з матір'ю це на концерті, а пізніше, без акомпаньяменту, на її похоронах, тому така версія прозвучала в меморіальному концерті“.

П. Криса провів також смичковий квартет Антоніна Дворжака під назвою „Американський“. В ансамблі брали участь О. Криса (друга скрипка), Борис Девятков (альт) та Йосиф Фейгельсон (челю).

Вшановуємо біль...

(Закінчення зі стор. 3)

дом.

Ми поділяємо переконаність вірмен, що якби турецький народ визнав вину своїх предків за організацію геноциду й покався в ньому, він, як колись німецький народ, відкрив би перед собою прощене майбутнє. Різниця релігій тут ускладнює проблему, але

не робить її неможливою.

Формула геноциду універсальна і, як тепер кажуть, крос-культурна і крос-релігійна: „Цей народ не має права на подальше існування“. В історії злочинці просто підставляли замість слова „цей“ конкретну назву народу.

Просто? Так. І пам'ятаймо, що вірус цієї простоти все ще гуляє по світу. Сьогодні, коли ми вшановуємо столітній біль вірменського народу, будьмо обачні й не

пускаймо той вірус у свою душу.

Я переконаний, що вибілені стражданням постаті вірменських мучеників давно вже стоять біля Божого престолу усміхнені й радісні. Отож, просячи в Бога упокоїти їхні душі, ми водночас просимо в Бога благословення для всього вірменського народу.

Немає на землі настільки великого каменя, з якого можна було б витесати обеліск на увічнення мучеництва усього вірменського

народу. Але в царстві духу такий камінь є – це Петро-скея, символ християнства, символ того, що на крові мучеників зростає насіння спасенного майбутнього.

Цього каменя, яким є ваша християнська віра, вам, дорогі брати-вірмени, ніхто не відбере – ви витесали його своїм мучеництвом і з ним ви житимете довіку!

Христос Воскрес!

Подяка о. Романові Мірчукові за багатолітню працю для Української церкви та Української громади.

Український Народний Союз, громада Українського Американського Культурного Центру Нью-Джерсі, та парафіяни церкви св. Івана Христителя у Виппані, Нью-Джерсі, висловлюють щиросердечну подяку парохіві Отцеві Романові Мірчукові за багатолітню працю для Української церкви та Української громади.

Бажаємо о. Мірчукові, щоби завжди у його серці пламени той Божий вогонь, який запалив би серця нових мирян, щоби до отця тягнулися і діти, і молодь, і дорослі. Щоби він і надалі був „воїном молитви“ та вів за собою заблуканих, які потребують допомоги.

У зв'язку з переїздом отця на Україну для розбудови Греко-Католицької церкви на східних землях України, громада Українського Американського Культурного Центру Нью-Джерсі, та парафіяни церкви св. Івана Христителя у Виппані, Нью-Джерсі запрошують на

БЕНКЕТ

в честь

Всесвітлішого Митрофорного Протопресвітера

о. Романа Мірчука

Коктейль - 6:00 год.

Бенкет - 7:00 год.

Вступ на бенкет: \$50

Українські вишивки бажано

В П'ЯТНИЦЮ, 29 ТРАВНЯ 2015 РОКУ

60 North Jefferson Road,
Whippany, NJ

Щоб замовити квитки або по дальші інформації, просимо звертатися до Оксани Пилипів, 201-213-4321
Реченець замовлення квитків на бенкет: 22 травня 2015 р.

На монеті – соняшник Гніздовського

Левко Хмельковський

16 квітня „Свобода“ повідомила про видання в Україні 31 березня монети на честь 100-річчя мистця Якова Гніздовського, випущеної Національним банком України, і вмістила зображення реверса монети з його автопортретом, створеним 1981 року. Наклад монети – 30 тис. штук. Не менш цікавий інший бік монети – її аверс з зображенням копії дереворізу „Соняшник“.

Реверс і аверс монети до 100-річчя Якова Гніздовського.

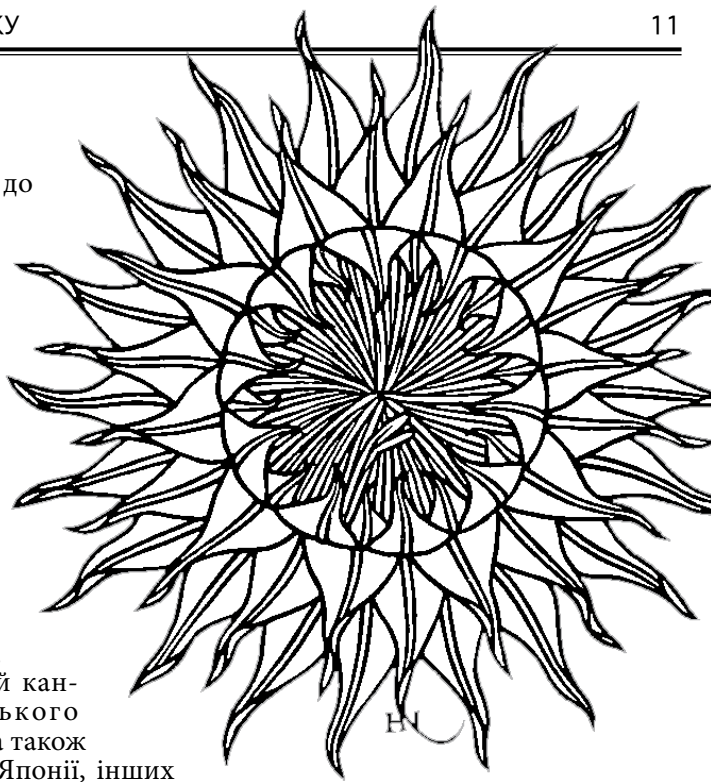
Я. Гніздовський був майстром з багатогранним талантом і новаторським підходом до творчості, який відродив мистецтво дереворізу. Різноманітна та надзвичайно багата творча спадщина унікального мистця збагатила скарбницю українського і світового мистецтва. Спадщина Я. Гніздовського складає сотні картин, понад 300 гравюр (ксилографії, офорти та ліногравюри).

Мистець вперше зобразив на дереворізі соняшник у 1962 році,

потім повернувся до цієї квітки у 1974 році. У свій час його картини „Зимовий пейзаж“ і „Соняшник“ прикрашали кабінет Президента США Джона Кеннеді в Білому домі.

Твори Я. Гніздовського зберігаються у приватних збірках та музеях США, зокрема в Головній канцелярії Українського Народного Союзу, а також у музеях України, Японії, інших країн.

7 травня 1954 року Я. Гніздовський писав у „Свободі“: „Ми не знаємо, який сенс укритих речей, але радість людини від пробудження і оживлення нею речей віддзеркалює радість самих же речей з їх особливого існування і їх вікову тугу за визволенням, яке буде, мабуть, і визволенням самої людини“.

Яків Гніздовський. „Соняшник“ (1974 рік, дереворіз).

Пам'ятна монета належить до категорії обігових, тобто нею можна розраховуватися (номінал 2 грн.), проте зазвичай її купують як пам'ятку чи подарунок. За роки Незалежності України випущено 640 пам'ятних і ювілейних монет.

Виставка творів Богдана Божемського відбулася в Чикаго

Марія Климчак

ЧИКАГО. – Яскравий, теплий, добрий світ представлений на картинах Богдана Божемського, які упродовж 9-30 квітня побачили українці та гості міста на виставці „Христос між нами є і буде“ в Українському Національному Музеї, котрий удруге презентує творчість представника старшого покоління діячів культури у діаспорі. Його ім'я внесено до книги „Who is Who in American Art“.

Б. Божемський народився 1923 року у Коломиї. Вивчав рисунок, живопис та графіку у Львові, а також у „Cooper Union Art School“ Нью-Йорку. Закінчив навчання з відзнакою у 1951 році. Двічі отримував перші нагороди за найвищі досягнення у графіці, а також був відзначений Бібліотекою Конгресу США. Творчість майстра широко відома в США і Канаді, на жаль, менше в Україні. Б. Божемський створив оригінальну папероритну техніку, наносячи на папір образи, які відображають довкілля у всьому його розмаїтті.

Під час презентації звучали музичні твори і поезія класиків. Експозиція передає цілісну концепцію людини-естета, демонструючи багатогранність мистецького таланту Б. Божемського: витончені композиції-роздуми з хлібом насущним, графічні зображення квітів, грибів, яблук, соняшників, птахів.

„Коли дивитися на ці роботи – хочеться жити у світі, де панує гармонія і спокій“, – зауважила президент музею Лідія Ткачук. Справді, у неவிбагливій на перший погляд темі, відчуваємо магію сили і краси, виток якої – на далекій карпатській землі.

Богдан Божемський. „Христос між нами є і буде“ (паперорит). (Фото: Марія Климчак)

Богдан Божемський. „Маки і соняшник“ (паперорит).

У Києві відкрито...

(Закінчення зі стор. 1)

Завдяки ініціативі голови Фондації „Відкрита Україна“ Вікторії Губської і кола її прибічників, за фінансової підтримки Посольства США в Україні першою виставкою в новому Американському домі.

Найбільше картин виставили Бібліотека Києво-Могилянської академії та Український Католицький Університет. Художниця-мистецтвозна-

вець з Тернополя Наталія Собкович упорядкувала каталог та виконала оригінальний дизайн обкладинки для нього. Каталог включає 55 екслібрисів, які, разом з репродукціями 32 картин, демонструються на виставці. Майстерне комп'ютерне верстання здійснив Максим Микитенко.

Видрукувані поштівки, листівки та книжечка про Я. Гніздовського українською мовою авторства Н. Собкович, відвідувачі можуть безкоштовно придбати для себе як сувеніри. Відвідувачі виставки можуть подивитися фільм Святослава Новицького „Вівці в дереві“, який показує мистця за працею. Виставка Я. Гніздовського в Американ-

ському домі триватиме до 16 травня.

Американський дім пропонує новтбуки, інтерактивні дошки, вільний інтернет. Є також велика зала з екраном. За словами директора Американського дому Крісті Ен Гофланд, центр хоче прислухатись до того, що цікаво і потрібно українцям.

Усі виставки та концерти безкоштовні. Але з собою з міркувань безпеки треба мати документ, що засвідчує особу.

Показати журналістам Американський дім напередодні офіційного відкриття прийшов Посол США в Україні Джефрі Паєт.

Щоб розмістити рекламу у „Свободі“, телефонуйте на 973-292-9800, дод. 3040

УКРАЇНСТВО В СВІТІ

У Римі відбулися збори Товариства „Свята Софія“

о. Євген Небесняк,

РИМ. – 18-20 березня в Українському Католицькому Університеті (УКУ) відбулись річні загальні збори Релігійного товариства українців-католиків в Італії „Свята Софія“ та з'їзд Крайових товариств „Свята Софія“.

У зборах брали участь Патріарх Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) Святослав, Єпарх УГКЦ у Великобританії та скарбник товариства Гліб Лончина, Єпарх УГКЦ у Франції та Бельгії, Нідерландах і Люксембургу Борис Гудзяк, Апостольський візитатор УГКЦ в Італії та Іспанії Діонісій Ляхович, оо. Марко Семенген – голова Товариства, Іван Кулик – секретар, Богдан Прах – ректор УКУ (Львів) та член Центральної управи товариства, І. Музичка – дорадник Центральної управи, Євген Небесняк – секретар товариства в Лондоні, А. Книш – постулятор у справі беатифікації Митрополита Андрея Шептицького, В. Буришин – парох в Мукачеві, Й. Лещишин – Адміністратор Дому Товариства у Лондоні, д-р Леонід Рудницький – голова Товариства в Америці та член Національної Академії Наук в Україні, д-р Альберт Кіпа – заступник голови Товариства в Америці, А. Лужницький – Почесний консул України у Швейцарії та голова Українського товариства у Швейцарії, д-р М. Томашек – архівіст організації „Церква в потребі“, М. Говера та д-р О. Єзерська.

Осердям денних нарад стало обговорення та прийняття осучасненого статуту римського Товариства та правильника. Патріарх Йосиф Сліпий заснував Релігійну асоціацію Товариство Свята Софія для українців-католиків в Італії 1970 року та згодом – крайові товариства в інших державах. Метою Товариства була й надалі залишається праця для підтримки Помісності і Патріархії УГКЦ.

Товариство було створене, коли Церква була переслідувана в Україні. За свого життя Патрі-

Учасники загальних зборів Релігійного товариства українців-католиків в Італії „Свята Софія“.

ярх придбав різні об'єкти в Римі та його околицях, звелів збудувати Собор св. Софії та УКУ, які вимагали матеріальної підтримки. Іншою метою створення Товариства була просвітницько-духовна праця.

Після проголошення незалежності України в 1991 році, статус Товариства змінився. Почалась численна хвиля еміграції в пошуках матеріальної стабільності. На Товариство чекала набагато тяжча просвітницько-культурна праця, ніж попередньо, бо всі спішили до Собору св. Софії, шукаючи розради у нелегких умовах життя.

Наспів час переглянути статут та правильник Товариства, коли УГКЦ вийшла з підпілля. Після кількох років праці правники вирішили, що Товариство могло б краще здійснювати свої цілі, якщо підпорядкувати його найперше в Італії Патріархатові УГКЦ. У проєкті нового „канонічного статуту“ все підпорядковане Главі УГКЦ: він схва-

лює кандидатури нових членів до Товариства, випрацьовані загальними зборами проєкти.

Після обговорення нового „канонічного статуту“, його було прийнято та вирішено представити кардиналові римської дієцезії для затвердження. Якщо він буде схвалений, Товариство діятиме згідно з ним. Правильник залишиться до доопрацювання, щоб знайти розв'язання спірних точок крайових товариств стосовно держав, в яких вони діють – Великобританії, США, Бельгії, України, де діє лише Представництво американського товариства. Правильник юридично не зобов'язує, але крайові товариства, за бажанням Патріарха Йосифа, мають моральний обов'язок не лише фінансово підтримувати його надбання в Римі, але усвідомлювати весь український люд про патріярший устрій УГКЦ.

(Закінчення на стор. 15)

Ще не вмерла французька „Чорногора“

Данило Штуль

Садиба „Чорногора“ була створена 42 роки тому ліонськими дітьми „Української Національної Єдності у Франції“. Мета була – знайти місце для літніх таборів молоді, які почали своє існування у Франції з ініціативи діячів ОУН(м), у вигляді курсів українознавства. І коли вже справа здавалася безнадійною, в долині у горах північної Ардеш вони натрапили на будинок колишньої ткацької фабрики. Садиба стояла на продаж на території селища „Rocheraule“. Задля придбання створили спеціальну асоціацію „FAVAL“, котра нині діє як побутове співтовариство.

Маруся Йоник, як і інші дітячі, доклала неабияких зусиль, щоб пізніше оселя вижила, і сьогодні новим директором її є Євген Кокоць.

Зворушуюче було побачити на зовнішній стіні той самий герб Організації Української Молоді у Франції (ОУМУФ) у формі щита з золотим смолоскипом на синьому тлі. Так само схвилювала зустріч з традиційною декорацією головної залі, в якій ще залишився живим дух еміграційних світлиць, через портрети визначних постатей української історії першої половини ХХ ст. Ніби вони дивляться на присутніх, нагадуючи, в якій ідейній традиції посілисть була заснована. Велика настінна фреска створена, як і портрети, Григорієм Гаврою, і фото-коляж, який займає повну стіну головної кімнати, з

життя українських емігрантських родин до Франції, є ніби мостом між минулим і сьогоденням. Цей фото-коляж завдячуємо дітям, які працювали за ініціативою Наталії Зотнер.

Довший час пов'язаний обставинами професійної кар'єри, я втратив був постійний зв'язок з українською громадою, і тільки завершивши працю за кордоном, повернувшись на французьку „батьківщину“. Це був кінець 2013 року, коли Україну і всю по світі розкинуту діаспору вдарив Майдан.

Український нарід черговий раз в історії піднявся на захист життя і свободи. І так само, як у 1918 році, на цю українську жагу до життя і свободи пішла кривавою інтервенцією Росія.

Збуджений загальним рухом в соціальних мережах, я поринув в інформацію і став, як багато хто, її розповсюджувати, а трохи згодом взяв участь в українських президентських виборах 25 травня 2014 року – як міжнародний спостерігач з Франції.

Відразу опісля я був приємно вражений, одержавши запрошення від Лори Будки, управляючої того року молодіжним табором, виступити на тему ситуації в Україні перед молоддю, спраглою на докладнішу інформацію.

Саме тоді доречно з'явилася книжка Антуана Аржаковського „Росія і Україна – від війни до миру?“, яка детально і хронологічно описує події від початків Майдану до президентських виборів. Певна річ, я уважно прочитав її і

поклав до подорожньої торби разом з іншими речами.

Зустрівши опікунську команду, було приємно відразу ж віднайти подружжя Гервеїв, знайоме з молодих літ, походженням з Нормандії. Вони тут з іншими посвячують свої вакації таборовій кухні. На цей раз треба було прогледувати щонайменше 60, включаючи молодого таборовика, котрий, спраглий на культурну виміну, приїхав аж з Канади, і вже другий рік підряд.

Мої доповіді були заплановані тривалістю до 45 хвилин кожного ранку, три дні поспіль. На початку слухачі поділилися на дві групи – старших і молодших, а вік таборовиків простягався від шести до 17 років.

Щодо старшої групи, то три зустрічі досить спонтанно визначилися за темами з історії України ХХ ст., й аж до ситуації перед Майданом, сягаючи ретроспективно до визвольних змагань 1917-1921 років і, отже, до кривавої реакції червоної і білої Росії на українську революцію.

На самих початках Майдан був відруховою відповіддю українського суспільства на непідписання угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, але дуже скоро, ще до моменту втечі Віктора Януковича, стало зрозумілим, що йдеться про щось більше, ніж питання угоди, – про нову національно-визвольну революцію. І саме тому путінська Москва скинула маску і відверто виявила своє великодержавне шовіністичне нутро, напавши на Крим, при-

вимушеній військовій бездіяльності української армії, а відтак і на Донбас задля створення проросійського анклаву на лінії Донецьк-Луганськ. На жаль, ця „Лугандонія“, з активною допомогою російського війська і російської зброї, відтоді поширилася на південь до Озівського моря.

Це було темою мого виступу перед групою старших таборовиків.

Щодо молодшої групи, то розмова вийшла менш структурованою, процес запитань-відповідей зайняв значно більше часу. Запитання виявилися дуже різноманітними і, в чому чар дитинства й полягає, перескакували від однієї теми до іншої, але увага обох груп була бездоганною. Патріотичне надхнення і водночас тривога і біль були відчутними у кожного. Таке було враження, що кожна українська громада у світі духом з'єдналася з Україною, мовби повторюючи мобілізаційне гасло з часів французької революції: „Батьківщина в небезпеці!“.

Зворушливо було бачити, як ці діточки старанно вникали в курс справи, як відчували травму Майдану, з якою серйозністю запитували, чи можна збити літака палаючими шинами, або чи можна хрест пробити кулею.

Вечірки часто перетворювалися на анімаційні зайняття, і таборовикам навіть вдалося намовити мене на акторську сцену – у ролі короля, розлюченого своєю незадовільною обслугою. Переодягнений у мантию, з королівською перукою на голові, я заслужив особливу при-

(Закінчення на стор. 19)

УКРАЇНСТВО В СВІТІ

У Берліні вшанували Тараса Шевченка

Меморіяльна дошка Лесі Українки в Берліні.

Пам'ятна дошка Тарасові Шевченкові. (Фото: Людмила Млош)

Валентина Шемчук

БЕРЛІН. – У дні тритижневої візити до Німеччини за громадським благодійним проектом увічнення пам'яті великих українців член Ради підприємців міста Полтави, художник-добродієць Вадим Голобородов, обласне відділення Міжнародної організації „Жіноча громада“ й Центральна спілка українців в Німеччині презентували в Берліні пам'ятну дошку Тарасові Шевченкові німецькою мовою.

Автори тексту „До 200-річчя від дня народження всесвітньовідомого українського поета й художника, поборника демократії й свободи Тараса Шевченка. 1814-1861“ – доценти Полтавського національного педагогічного університету ім. Володимира Короленка Віра Мелешко та Володимир Кононенко. Пам'ятну дошку з чорного базальту виготовив В. Голобородов.

В останні дні серпня 2010 року ініціатори встановлення пам'ятної дошки Т. Шевченкові в Берліні вшанували в німецькій столиці Лесю Українку. Мармурову меморіальну дошку роботи В. Голобородова було відкрито на фасаді будинку колишньої приватної клініки лікаря Ернста фон Бергмана, де протягом дев'яти місяців 1899 року мисткиня жила й працювала під час лікування.

Обидва вшанування пам'яті національних геніїв у німецькій столиці відбулися за сприяння Посольства України в Німеччині.

Посол України в Німеччині Андрій Мельник у важкий для України час сприяє презентації української національної культури. Під час зустрічі першому секретареві Посольства України в Німеччині Ірині Петрунько було вручено каталог „Народне мистецтво Полтавщини“ 20-ої виставки очолюваного Аллою Маркар'ян обласного осередку Національної спілки майстрів народного мистецтва України.

Авдіодиски „Музика любові“ й „Від серця до серця“ з записами пісень перлин Полтавщини у виконанні Заслуженої артистки України Олени Білоконь стали приємним дарунком для голови Центральної спілки українців в Німеччині Людмили Млош.

До 200-річчя від дня народження Т. Шевченка українська громада Берліна й інших міст країни, зібравшись на березі річки Шпрее, посадила Кобзареву вербу.

Вшанування Т. Шевченка 14 березня влаштували в берлінській Ратуші. З привітанням до учасників зібрання звернувся радник-посланник Посольства України в Німеччині Олег Мірус.

Під час Шевченківського свята німці оглянули виставку малюнків учнів дитячої художньої школи та Малої академії мистецтв ім. Раїси Кириченко, організовану Центральною спілкою українців в Німеччині та Полтавським обласним відділенням Міжнародної організації „Жіноча громада“.

ПЛЕМ'Я ПЛАСТУНОК „ПЕРШІ СТЕЖІ“

влаштує

„ДЕННИЙ ТАБІР ПТАШАТ ПРИ ПЛАСТІ“

для дітей від 4 до 6 років, які володіють (розуміють і говорять) українською мовою

- Дитина мусить мати закінчених 4 роки життя до 31 серпня 2015 р. Вийнятків немає.
- Дитина мусить мати усі приписані щеплення.
- Дитина, яка склала Заяву Вступу до новацтва, не може брати участі в таборах для Пташат.

Табір відбудеться на Союзівці у двох групах:

- від неділі 21 червня до суботи 27 червня 2015 р.
- від неділі 28 червня до суботи 4 липня 2015 р.

У справі кімнат просимо порозуміватися прямо з Адміністрацією Союзівки:

SOYUZIVKA, P. O. Box 529, 216 Foordmore Road, Kerhonkson, NY 12446

(845) 626-5641; www.Soyuzivka.com; Fax: 845-626-4638

- Таборова оплата: \$110.00 (\$20.00 незворотні); оплата за два тижні 215.00 дол.
- Зголошення і таборову оплату (чек виписаний на Plast – Pershi Stezhi) надсилати до:

Mrs. Oresta Fedyniak, 2626 W. Walton Ave., Chicago, IL 60622

Tel.: 773 486-0394 (від 8:00 до 10:00 ранку)

Реченець зголошень: 1 червня 2015 р.

Після реченця не приймаємо зголошень.

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ НА ТАБІР ПТАШАТ-2015

Ім'я і прізвище дитини

по-українськи і по-англійськи

Дата народження

Адреса

Телефон E-mail

Просимо залучити посвідку дати народження дітей, що вписуєте на табір перший раз

☐ від 21 червня до 27 червня 2015 р.

☐ від 28 червня до 4 липня 2015 р.

Величина таборової сорочинки дитини: ☐ 6-8, ☐ 10-12, ☐ 14-16.

☐ Залучую чек на суму \$..... ☐ Резервую кімнату на Союзівці

.....

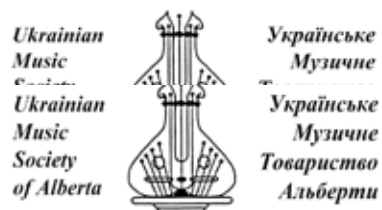
ім'я і прізвище матері (подати дівоче прізвище)

Завваги

.....

.....

.....Підпис батька або матері

СЕМІНАР УКРАЇНСЬКИХ ХОРОВИХ ДИРИГЕНТІВ UKRAINIAN CHORAL CONDUCTORS' SEMINAR

August 7 - 16, 2015 at St. John's Institute in Edmonton, Alberta

Наша мета: Дати завансованим і новим диригентам свіжий огляд скарбів великої української хорової спадщини.

Our Goal: To give established and aspiring conductors a fresh exposure to the treasure of the great Ukrainian choral heritage.

Instructors: Maestro Laurence Ewashko, Ottawa
Elizabeth Lesoway-Anderson, St. Albert
Irena Szmihelsky, Edmonton

Seminar Lectures to include the following topics:

- * Individual/Private Conducting Lessons
- * Practical work with the Seminar Choir/Rehearsal Techniques
 - * Score Analysis
 - * Choral Musicianship
 - * Vocal Technique
 - * Liturgical Music
- * Overview of the History of Ukr. Choral Music

Репертуар включатиме наступні жанри:

Духовні, народні, сучасні й оригінальні/авторські твори.

Repertoire will include the following genres:

Sacred works, folk arrangements, contemporary and original compositions

Seminar Fees: \$375 Early Bird by May 30, 2015

\$450 after May 30, 2015

Deadline: June 30, 2015

On-site accommodations available at St. John's Institute www.stjohnsinstitute.com.
Please contact the Institute directly.

Contact Luba Boyko-Bell at luba.bell@shaw.ca or 780.469.4890

УНСоюз оголошує приділ стипендій та нагород студіюючій молоді на академічний рік 2015-2016

Кандидати на стипендії або нагороди мусять:

- Бути активними членами УНСоюзу принайменше два роки до 1-го червня 2015 року
- Під час останніх двох років, мати поліс принайменшої вартості \$5,000 (не включає поліс Термінового страхування)
- Бути прийняті на студії до університету в США або в Канаді

Аплікація на стипендію або нагороду від УНСоюзу мусить бути вислана до 1-го червня 2015 року

За точними інформаціями телефонуйте до Головної канцелярії УНСоюзу або відвідайте сторінку "Наші Пільги" на інтернетній мережі УНСоюзу:

www.UkrainianNationalAssociation.org

UNA, Inc.
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054
800-253-9862 ext. 3011

Шахтарі на вулицях...

(Закінчення зі стор. 1)

Виникало враження, що комусь треба було послати цих людей на протести до столиці, зафіксувати грюкіт шоломами і подати все це як народний гнів проти несправедливої влади.

Та ще й такий збіг обставин. Тоді ж, 23 квітня, шахтарі провели свій з'їзд – і підкреслено гостро вимагали присутності на ньому Президента Петра Порошенка та Міністра В. Демчишина, хоч добре знали, що перший з них перебуває з державною візитою у Франції, а другий – з робочою візитою у США. І протестне віче, і з'їзд висвітлили не так соціально-галузеву проблему, як те, що заздалегідь планувався тиск на владу.

Чого ж насправді домагалися шахтарі і ті, хто за ними стоїть? Про це пише відомий своїми принциповими журналістичними розстежуваннями Мустафа Найєм, тепер депутат Верховної Ради. До його рук потрапив документ, котрий свідчить, що українська олігархія не має наміру підпорядкувати чи, принаймні, узгодити власні інтереси з інтересами суспільства. Конкретно іде мова про Р. Ахметова і його плян унеможливити реформу енергетичного сектора економіки країни.

„Я маю підстави стверджувати, – пише М. Найєм в „Українській правді“ (24 квітня), – що події останніх днів у Києві, а саме – страйк шахтарів, з'їзд шахтарських профспілок, вимоги відставки міністра енергетики і атаки на уряд і на Президента нібито з боку галузі – це частина єдиного пляну захисту інтересів компаній Р. Ахметова на енергоринку. А якщо точніше, то це спроби бізнесмена зупинити будь-які кроки до реформування ринку електроенергії і зберегти свій

статус-кво монополіста“.

Очевидно, що тут слід ставити наголос не так на належання до олігархату, як на фактові монопольного володіння важливим сектором економіки. Це саме той класичний випадок, коли монополіст диктує суспільству свої умови, і держава виявляється безсилою.

М. Найєм пише далі: „Р. Ахметов має великі валютні кредити. Курс долара росте, але ж росте він не тільки для ахметівської компанії, але й для шахтарів, котрі добувають вугілля з-під землі. Відчуваючи наближення дефолту, менеджери Р. Ахметова включають у вартість вугілля свої втрати за кредитами і висувують державі нову ціну, ні на мить не переймаючись платнею для самих шахтарів. А коли держава відмовляється прийняти нову ціну, компанії пана Ахметова виводять на вулицю тисячі шахтарів, котрі протестують проти невиплати платень і банкрутства галузі“.

Але проблема ще й тому, що до характеристики Р. Ахметова як олігарха і монополіста додається ще одна набагато гірша ознака: Україна, де він заробляє свої капітали, залишається для нього чужою державою. Це, властиво, неперетравний камінь в „шлунку“ українського суспільства. Його шкурницькі, здирицькі інтереси збігаються з інтересами Москви, котрій він свідомо чи несвідомо допомагає втілювати плян збурення внутрішньої ситуації в Україні, схилити її до масових вуличних протестів, до противладних бунтів.

Разом з шахтарями на вулицях Києва звідкись взялася велика група протестантів у білих одягах і з нібито справедливими вимогами до влади. Але там серед гасел в руках було й це: „Геть хунту!“. І це вже говорить нам, що українське суспільство в ці травневі дні повинно бути особливо пильним.

Іміграційні справи - зустріч в Нью-Йорку

Іміграційний адвокат **Андрій Семотюк** запрошує на доповідь про іміграційні справи, які можуть допомогти українцям в США та за кордоном. **Неділя, 31 травня 2015 р., год 1:30 попол. Українська католицька церква св. Юра, 30 East 7th Street.** Вступ безкоштовний. По дальшій інформації, просимо писати: Andy@myworkvisa.com.

Lydia Bodnar-Balahutrak Nevermore

May 15 - June 14, 2015

UKRAINIAN INSTITUTE OF AMERICA, 2 East 79th St. New York, N.Y. 10075

НОВІ ВИДАННЯ

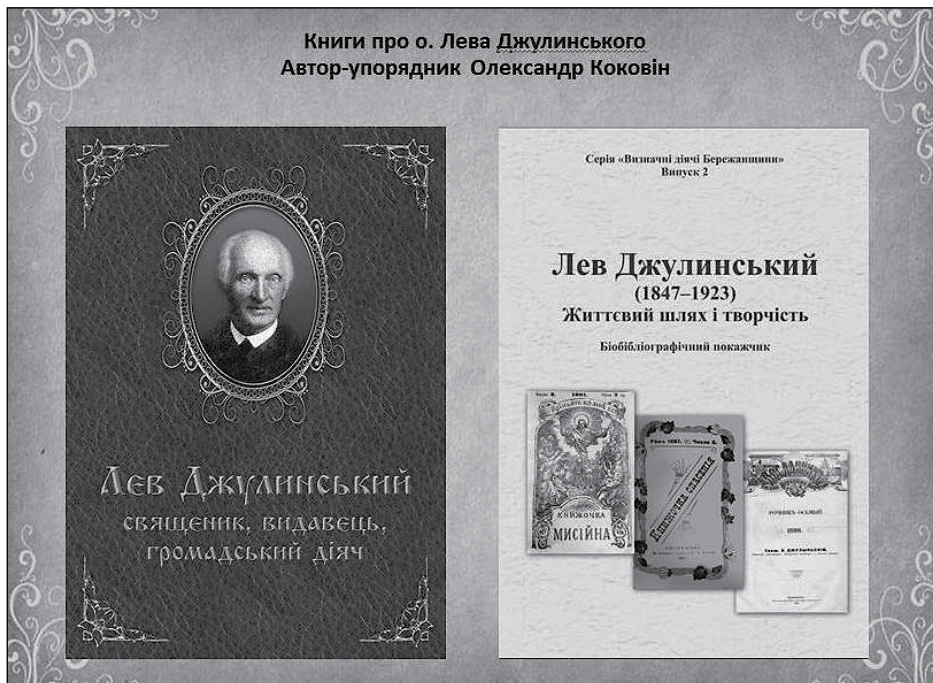
Збірник присвятили о. Левові Джулинському

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – У львівському видавництві „Свічадо“ вийшла книжка „Лев Джулинський: священник, видавець, громадський діяч“ (редактор-упорядник – заступник директора з наукової роботи Бережанського краєзнавчого музею Олександр Коковін), презентація якої відбулася 27 березня у конференц-залі музею.

Захід розпочався з молитви, співав церковний дитячий хор ім. Л. Джулинського з села Лапшин. Про збір та опрацювання матеріалів до книги розповів О. Коковін. Збірник обсягом 168 сторінок з ілюстраціями містить дослідження автора, твори письменника Романа Горак, зокрема про співпрацю о. Л. Джулинського й композитора Дениса Січинського, спогади і статті про Л. Джулинського.

Світлина знайомлять з виданнями о. Л. Джулинського, збереженими у фондах наукових бібліотек ім. Василя Стефаника, Львівського національного університету ім.

Книжка „Лев Джулинський: священник, видавець, громадський діяч“.

Івана Франка, Львівського національного літературно-меморіального музею Івана Франка, Бережанського музею книги, приватній

колекції Андрія Захарків-Олійника.

Призабута постать о. Л. Джулинського стоїть поряд зі славни-

ми іменами Андрія Чайковського, Маркіяна Шашкевича та іншими, котрі прославили Бережанщину і всю Галичину. В особі о. Л. Джулинського, як зазначив О. Коковін, поєднуються душпастир, активний громадський діяч, винахідливий підприємець, щирий меценат, людина з високими моральними принципами.

Саме о. Л. Джулинський заохотив композитора Д. Січинського написати оперу „Роксоляна“ на Бережанській землі.

Про представлені на виставці видання о. Л. Джулинського з фондів Музею книги (подарунок краєзнавця Василя Гудя) розповіла директор музею Лілія Зінчук, про цікаві експонати з приватної колекції – краєзнавець, керівник творчої проектно-виробничої майстерні „Розвій“ (Львів) А. Захарків-Олійник.

Твори духовної тематики виконали хористи народної аматорської капелі „Боян“, тріо під керівництвом о. Василя Мізюка (гра на гітарі), церковний дитячий хор ім. Л. Джулинського.

Можливість іншої історії для України

Сергій Баглай

КИЇВ. – „Мені дали пораду: якщо хочеш, щоб твою книжку прочитали — назви її незрозуміло“, – з цього жарту розпочав свою лекцію львівський історик, викладач Українського Католицького Університету та почесний професор Києво-Могилянської академії Ярослав Грицак. Нещодавно він написав книгу „26-ий процент, або як подолати історію“, яку минулого року презентував у Києві.

Щодо пояснення назви, то вона базується на рейтингу країн за показником „GDP per capita“. Розвинуті країни, що знаходяться вгорі списку, майже виключно є демократичними. Їм властивий сталий тип розвитку, коли на кожен поганий рік припадає чотири добрі. У цих країнах пощастило мешкати 25 відс. населення світу.

Теза автора полягає у тому, що Україна повинна стати тим 26-им відсотком, приєднатись до клубу успішних країн, зробивши економічний стрибок, і тим самим подолати історію. Йдеться, в першу чергу, про тоталітарне советсько-комуністичне минуле, яке перечить демократичному

та європейському майбутньому України.

І така перспектива, за словами Я. Грицака, є. Професор бачить дві великі потуги, що є агентами змін в Україні: середня класа та молодь. Обидві групи творили Майдан у прагненні кращого майбутнього. Говорячи про людей середнього достатку, історик вказує на цікаву тенденцію, яку в своїх опитуваннях фіксує київський соціолог Євген Головаха: українці схильні з року в рік говорити, що за останній час їхня економічна ситуація погіршилась, однак, на запитання, чи купили вони протягом останнього року телефон, комп'ютер чи авто – відповідають схвально. Це означає, що очікування змінюються, бідність же стає не абсолютним, а відносним поняттям. Люди відкладають гроші, а це свідчить про довготривалу стратегію.

Я. Грицак також констатує розрив поколінь в Україні. Молодь віком 15-24 роки ціннісно значно ближча до своїх ровесників у Польщі, Італії чи Португалії, аніж до українців у віці 1950-1959 років. Молоді люди є відкритішими до змін, є дзеркалом, яке показує Україну, умовно, 2025 року, коли це покоління виросте, увійде

в середній вік і прийме на себе тягар влади та відповідальності. Звісно, перед цими юнаками та юначками також існуватиме спокуса корупції, але участь студентства в Євромайдані – це доказ того, що молодь обирає опцію розвитку та поступу.

Підсумовуючи, автор книги звертає увагу на позитивну роль, котру відіграє освіта. Україна ж перебуває серед провідних за кількістю студентства, що вселяє надію.

Іншу ціннісну зміну несуть в собі тенета Інтернету та соціальні мережі, адже вони побудовані горизонтально, без єрархії.

„І дуже добре, що є речі, котрі єднають країну. Так, поєднати IT-спеціаліста у Києві та доярку в Самборі може музика „Океану Ельзи“, — посміхаючись, стверджує Я. Грицак.

Вже відповідаючи на запитання, історик поділився своїми думками з приводу нинішньої політичної ситуації в Україні, оскільки це найбільше цікавило присутніх на презентації.

Професор зазначив, що Петро Порошенко не бачить себе ще одним, черговим президентом. Він бачить себе людиною, котра змінить хід історії цієї країни. „Щоправда, гадаю, немає такої ціни, яку він не готовий був би заплатити, аби в Україні настав мир“, – додав Я. Грицак.

Однак, на його думку, потрібно нещадно критикувати Президента, слідкувати за кожним його кроком, аби зміни таки настали і Україна стала тим 26-им відсотком.

Представили збірку творів Бандери

Сергій Багрянний

КИЇВ. – 16 квітня в столичній книгарні „Є“ відбулася презентація нового видання збірки творів Степана Бандери „...коли один скаже: „Слава Україні!“

Презентацію проводили упорядник видання Микола Посівнич та головний редактор часопису ОУН(б) „Шлях перемоги“ Віктор Рог.

„У виданні ми намагалися показати, чим Степан Бандера важливий для теперішнього часу і нинішніх поколінь. Наприклад, публікація „З москалями немає спільної мови“ чітко і дохідливо пояснює, наскільки безперспективними є переговори з Росією. Адже Москва ніколи не дотримується ніяких угод“, – розповів М. Посівнич.

„Завдання презентованої книги – показати справжнього Степана Бандеру, який буде важливим для нас“, – додав В. Рог і закликав вивчати і популяризувати творчу спадщину провідника ОУН та наслідувати його життєвий чин.

Книгу представляє головний редактор часопису „Шлях перемоги“ Віктор Рог.

У Римі відбулися...

(Закінчення зі стор. 12)

Збори обрали нову управу терміном на п'ять років в такому складі: о. М. Семененко – голова, о. І. Кулик – секретар, Владика Г. Лончина – скарбник, о. Б. Прах – член управи.

В останній день зборів, 20 березня, звітували крайові товариства, серед яких був звіт д-ра Л. Рудницького. Він передав кожному „Бюлетень Товариства“, де на 100 сторінках з численними світлинами висвітлена діяльність за 2014 рік, вміщено доповідь о. М. Семененка „Літургійне життя Української Греко-католицької Церкви в підпіллі“.

Окрім того, він роздав книжку „Шлях у безсмертя“ (упорядники: Ірина Іванкович та о. М. Семененко) до 30-ліття відходу у вічність Патріярха Йосифа Сліпого.

Крайове товариство „Свята Софія“ в Лондоні

Війна на сході об'єднала турботами усю Україну

Академія ще раз підтримала армію

Олексій Костюченко

ОСТРОГ, Рівненська область. – Студенти і викладачі Національного університету „Острозька академія“ спільно з випускниками придбали два біноклі для військових.

17 квітня проректор з навчально-виховної роботи, проф. Руслана Каламаж та волонтер, доцент кафедри міжнародних відносин Наталія Конопка передали їх капелянові 53-ої окремої механізованої бригади, протоєреєві Тарасові Воляннюкові.

„У цієї бригади є потреба в оргтехніці, оскільки вона функціонує лише п'ять місяців. Нещодавно академія передала їм комп'ютер і принтер. Також давали гроші на харчі для вояків. Сьогодні є дуже багато різних шахраїв, які прикриваються волонтерською діяльністю. Ваша допомога передається безпосередньо представникам бригади“, – запевнив о. Т. Воляннюк.

Протоєреєві Тарасові Воляннюкові передають біноклі проф. Руслана Каламаж (зліва) і доцент Наталія Конопка.

Батько пошив синові бронежилет

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – Серед героїв, які захищали Донецьке летовище, був 22-річний черкасець Ігор Задорожний. У 14 років він вступив до Чернігівського ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою. Пізніше – у військовий інститут Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, після закінчення якого служив в Охтирці. В зону антитерористичної операції поїхав на посаду сапера.

У новому терміналі Донецького летовища їхня саперно-стрілецька позиція називалася „Іжаки“. Під час штурму бійці підривали мінні поля і блокували вихід з підвалу, в якому перебували сепаратисти. Під час одного з боїв куля прострелила

руку І. Задорожного наскрізь.

Тоді батько воїна, теж Ігор Задорожний, на власній швейній фабриці організував пошиття бронежилетів і приготував один з них для сина, знаючи, що після одужання він знову поїде захищати Україну. Так і сталося.

Оборона Донецького летовища тривала понад 240 днів. Перший бій відбувся 26 травня 2014 року, коли до шахтарської столиці прийшла справжня війна. В обороні летовища були задіяні десантні бригади України і добровольці з „Правого сектора“.

Після виснажливих і тривалих боїв українські воїни залишили летовище, яке стало символом мужності та стійкості української армії, всього народу України.

Батько пошив синові бронежилет. (Фото: Олександр Костирко)

Теплі ковдри зігрівають серця

Сергій Горицьвіт

ОДЕСА. – Персональна виставка художніх робіт Лесі Верби 19 лютого відкрила дослідницьку всесвітню відомого американського мистця Енді Воргола (Андрія Варгола), який ще за життя став легендою. За словами директора одеського художнього музею Віталія Абрамова, її твори – це сучасний „пост-модерн“ у стилі Е. Воргола.

Експозиція складається з чотирьох розділів: ковдри, графіка, трансформери і слайд-фільм про проекти у різних місцях Одеси. Окремо розміщена інсталяція з уламків ракет, якими бойовики обстрілюють бійців у зоні бойових дій. Інсталяція сприймається як патріотичний заклик мисткині „Стоп війні!“.

Роботи Л. Верби користувалися попитом і в арт-центрі Віри Холодної на Одеській кіностудії, коли там відбувся благодійний марафон в допомогу пораненим бійцям, що лікуються в Одеському військовому шпиталі. Тоді волонтери зібрали 75 тис. грн., які витратили на медичне обладнання і медикаменти. Відвідувала і зігрівала душі

Леся Верба на виставці.

поранених бійців своїм співом під бандуру Л. Верба.

Терористи обстріляли волонтерів

ХАРКІВ. – Волонтерів мережі „Вільні люди“ 20 квітня під Горлівкою обстріляли терористи, які відкрили вогонь по мікроавтобусу, на якому приїхали харків'яни.

Розповіла Олена Любинецька: „Ми приїхали до розташування наших військ під Горлівкою, стали серед дерев і почали розвантажувати авто. Двері мікробуса були відчинені. Гарматний набій влетів у салон і вилетів через прочинені двері, захопивши з собою частину речей, а вибухнув вже на вулиці“.

Коли харків'ян почали прикривати українські бійці, всі набой летіли тільки у бік волонтерів. Крім амуніції, уніформи, глушників та продуктів, вони привезли багато освячених великодніх пасок, оберегів-мотанок і паперових янголів, які передали діти українців з Канади. „Напевно, це вберегло нас від смерті, а на авті залишилися сліди від снайперської зброї та залишки протитанкового кумулятивного заряду „Корнет“, які є на озброєнні тільки у росіян“, – сказала О. Любинецька.

Коли О. Любинецька 2 квітня відвезла допомогу військовим у

зону війни, щоб підтримати бойовий дух бійцям, разом з нею поїхав відомий бард В'ячеслав Куприєнко. Під час спільної поїздки вони відвідали бійців під Новолуганськом, Горлівкою, селищем Водяне, а також заїхали у Піски.

Привезли військовий одяг, розвантажувальні жилети, бензопилу, глушники, маскувальні сітки, тактичні подушки, ліхтарики, чеські дощовики, ізраїльські бандажі, сигарети, сухі борщі, мед, 100 кілограмів сиру, воду, предмети персональної гігієни, а також мотанки, зроблені харківськими дітьми.

8 квітня для вояків Добровольчого корпусу доставлено п'ять рацій „Hytera“, дві відеореєсери спостереження, подарункові патріотами з США, харчові дарунки.

Волонтерська мережа „Вільні люди“ була створена на основі 14-ої сотні Самооборони Майдану. Добровольці доставляють гуманітарну допомогу бійцям безпосередньо на передову.

Прес-служба мережі „Вільні люди“

Олена Любинецька і В'ячеслав Куприєнко в гостях у вояків.

Подбайте про Ваше завтра вже сьогодні!

**Відкрийте рахунок
ІРА,**

**щоб забезпечити своє
майбутнє без турбот.**

**Нові вищі відсотки!
3.30% АРУ***

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Street
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

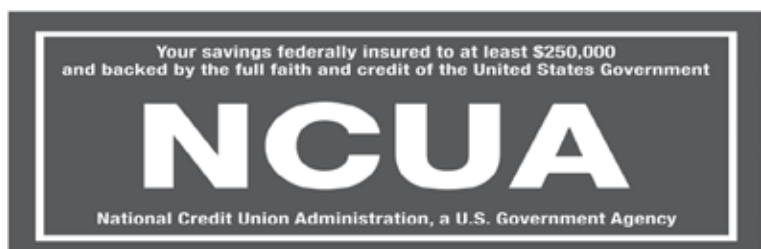
ЛІНДИНГІРСТ:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org

**Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:**
1-888-SELFREL

*АРУ - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.

ПОДОРОЖІ

Біля витоків річки Прип'ять

Володимир Рожко

Річка Прип'ять і її допливи з незапам'ятних часів була не лише головною артерією життя Волині і Полісся, але й об'єктом наукового дослідження науковців, які прагнули розкрити всі її таємниці. Свою назву виводить вона, на думку проф. Олександра Цинкаловського, від слова „перепеть”. З такою назвою є урочище, яке знаходиться в її долині, коло озера Тур. Власне, багато старожилів ще й дотепер називають річку Припеть, Перепеть. Однак, на думку автора, її назва походить від слова „припинати”, тобто прив'язувати щось до чогось: вона припинає до себе лише з південної правої сторони притоки Виживку, Турію, Стохід, Стир, Горинь, Ствигу, Уборть, Сколодинку, Желонь, Уж.

Довжина Прип'яті – 748 кілометрів. Річка свої витки бере з цілої низки джерел, які творять її відноги, і лише біля міста Ратна вона вже зформована як єдине ціле.

Від колишнього граду Ветли, а нині села на її лівому березі, вона повертає на схід, перепливає через озеро Люб'язь і пливе на північ озера Небель, з яким злучена багатьма відногами, з яких найбільшій річка Струмін. Впадає Прип'ять в Дніпро в Чорнобильському районі, вище Києва.

Водна система Прип'яті з її притоками творить потужну гідрографічну сітку, яка використовувалася в далекому минулому.

Прип'ять бере свій початок недалеко села Головно з потічків на просторі великого болота „Тенетисько”. Ріка часто губиться в розлогих мочарах і трясовищах, на яких не бракує малих озерц, так званих „вікон”, але саме в цьому болоті формується і з нього випливає Прип'ять. Болото „Тенетисько” в околицях села Здомишля формує своє корито і приймає назву Прип'ять.

Найстаріші поселення над Прип'яттю були в середньовіччя не лише важливими осередками торгівлі, а й значними центрами духовного, культурного життя і всі разом творили оборонно-охоронний ланцюг водного шляху „з варяг у греки”. Над Прип'яттю виросла ціла низка градов, погостів, які не лише обслуговували, охороняли купецькі каравани суден, а й залоги, митники брали мито, а чисельні її притоки дава-

ли можливість вод ними шляхами сполучатися з найвіддаленішими південними і північними оселями, які знаходилися на берегах цих рік. І про це свідчать чисельні скарби стародавніх монет, виявлені дотепер.

Давня середньовічна мапа Волині зберегла назви первісних поселень, від яких залишилися лише місцеві топоніми, скупі літописні згадки, усні, археологічні джерела. До таких давніх градов належали Небель, Люб'язь, Ветли, Щитно, Райгородок, таємничий Тарнів.

Бурхлива течія віків затерла десятки градов, поселень, погостів, сіл. До тих забутих градов належить і Тарнів, на руїнах якого пізніше з'явилося поселення Головно. Тарнів мав не лише місцеву назву слов'янського походження (від слова терен), а й своїх засновників і будівничих. Ними були далекі предки сучасного села Головно і його околиць, які після упадку цього міста розійшлися і оселились в новозаснованих селах.

Місто Тарнов є і в Польщі недалеко Кракова, але його назва і походження не мають нічого спільного з Тарновом на Волині. Михайло Грушевський в своїй праці „Історія України-Руси” згадує місто Тарнов як суто українське (руське) місто під датою 1404 рік.

Місто Тарнів було засноване не на голому місці, бо кургани-могили засвідчували поселення далеких предків. Судячи з колоподібних укріплень загальною довжиною в 5,334 метри земляних валів, дубових частоколів і сторожових веж на них, Тарнів було досить великим містом, а збережена в ньому назва урочища „Жидівка”, свідчить про заселення його великої частини єврейськими купцями. В добу Київської Русі в Тарнові був погост, в якому князівські тіуни збирали зібрані оброки у вигляді збіжжя, худоби, меду, воску, хутра, риби.

Моя подорож до витоків річки Прип'ять нарешті відбулася і мав змогу доторкнутися душею й розумом до цього прекрасного куточка Волинської землі. Її досліджували відомі вчені Володимир Антонович, О. Цинкаловський, Олександр Остапчук та інші. Нічні приміські потяги привезли мене до Любомля і, я, вже вкотре, оглядаю це невелике, але давнє місто Волині, улюблене місто князя Володимира Васильовича – будівничого міст, монастирів, храмів, відомого філософа, іконописця, золотаря, людовісара, переписувача Богослужбових книг.

Оглядаю рештки городища „Фосія”, яке згадується у Іпатієвському літопису в XIII ст. Під час побудови замку городище втратило свій первісний вигляд. А ось і церква св. Георгія Переможця побудована князем Володимиром Васильовичем і також дещо змінена, яка надалі залишається оригінальною пам'яткою церковної архітектури раннього середньовіччя на Волині.

Приїжджаю до Головно. Мене мають зустріти мої колишні і теперішні студенти о. Олександр Маїло, Олександр Вихор,

Церква св. Трійці (1841 рік) в селі Головно. (Фото: Володимир Рожко)

але натомість маю несподівану зустріч з вчителькою української мови і літератури Марією Склянчук-Ткач, яка 47 років свого життя присвятила праці в школі, серед її вихованців і поетеса Ніна Горик. У школі 450 учнів, 40 вчителів. Багато з її випускників відомі громадяни України.

Зупиняємося біля церкви св. Трійці (1841 рік). Храм побудований в стилі петербурзького класицизму XIX ст. Нині церква належить до Української Православної Церкви Московського Патріархату. Її настоятель архимандрит Сава М'якота був відсутній, тому оглянути святиню з середини не вдалося. А мене цікавило насамперед, що залишилося з церковного начиння з попередніх церков.

До нас приєднався селищний голова Микола Демидюк. Нині в Головно 870 дворів, 3,200 жителів, тому вільного часу фактично не має, але погодився їхати з нами, щоб показати все те, що залишилося від таємничого граду Тарнів. Від нього дізнаюся, що керівники колгоспу „Росія” у 1980-их роках наказали знищити земляні вали. Їх розкопали бульдозерами і

тим самим знищили всі сліди міста Тарнів. Нині там ростуть кущі, кропива, будяки...

Ідемо до місцевості, де починається болото „Тенетисько”. Зупиняємося біля одного з джерел, з якого творилася одна з відног Прип'яті. В давнину було воно головним, нині ж це невелике джерело з чистою, холодною водою... Навколо джерела дерева шепочуться з вітром про радощі й болі цієї землі.

У зворотній дорозі оглянули будову храму Покрови Пресвятої Богородиці, тимчасову церкву-капличку Української Православної Церкви Київського Патріархату, де служать о. настоятель Святослав Нюня – мій колишній добрий студент, о. вікарій О. Маїло.

Мешканці села їздять на сезонні заробітки до Польщі, інші країни Заходу. В суботній спекотний день в кожному господарстві працюють його власники. Літній день рокує. Московському комунізму не вдалося забрати любов наших селян до індивідуальної праці, землі, бути справжнім господарем на ній.

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ШИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,**
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ

ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

Ukrainian Free University
Foundation, Inc.
P. O. Box 1028, New York, NY 10276

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Національна ідея...

(Закінчення зі стор. 5)

чуємо до міжетнічної нетерпимості. Це лише кілька прикладів пропагандистської роботи КГБ – через „Вісті з України“. Сьогодні Росія дотримується тієї ж тактики, ім'я якій – дезінформація.

Я в Австралії багато років очолював комісію із багатокультурності. Мені відомо, що значить жити в країні, де співіснує багато етносів, де треба делікатно налагоджувати взаємодію. Питання українського націоналізму зараз дуже важливе. Але це стан, до якого кожен має прийти самостійно. Я нікого не закликаю записуватися в якісь наші структури. Національна ідея живе у серцях

мільйонів українців і це чудово.

Звичайний росіянин, або російськомовний українець (важливий феномен зараз) – це люди, які для української держави також хочуть щось зробити. В Австралії проживає понад 200 національностей і є стільки ж мов. Але там проводиться виважена, мудра політика багатокультурності. В Україні має бути так само. Ми не повинні давати нагоди кинути нам кістку, щоб за неї почати гризти одне одному горлянки.

Націоналістом є гарний вчитель, гарні батько або матір, які навчають свою дитину, або той, хто готовий іти на фронт. Ми не повинні чіпляти собі на чоло напис „Я націоналіст“, ми повинні діяти відповідним чином.

Ще не вмерла...

(Закінчення зі стор. 12)

хильність маленьких глядачів, які ще декілька днів після „вистави“ підходили до мене, імітуючи сцени з того „театрального“ вечора. Фонд костюмів на оселі з часом так розбагатів, що, здавалось, може конкурувати з фондом костюмів паризької Опери.

Табаровики ще також мали велику приємність бути учасниками курсів писання писанок, під проводом Олі Дубик, при активній викладацькій співпраці опікунів. Ці курси викликали винятковий ентузіазм в усіх студентів, незалежно від віку чи статі.

Я скористався привітливостю моїх господарів, щоб залишитися на місці до неділі, але невдовзі знову повернувся до табору, вже не автом, а залізницею, – щоб бути присутнім на святі завершення таборового сезону. Це в повному розумінні слова – ціла традиція. П'ятниця присвячується виставі-спектаклеві для жителів околиці, а субота – це мега-свято для родин табаровиків і всіх фанатів української спільноти з усіх сторін Франції, які рік у рік зберігають вірність оселі.

Спектакль виявився гідним подиву у багатьох аспектах, поєднуючи актуальні події, патріотизм, музичне і сценічне мистецтва з

тонким джазом. Радість і веселість чергувалися з глибшими емоціями, зокрема їх викликала пісня-символ Революції гідності – „Пливе кача по Тисині“, що з часів УПА вийшла на Майдан як жалобний гімн, коли довелося ховати героїв „Небесної Сотні“... „Як же мені, синку, не жаль? Ти на моїм серці лежав...“.

У другій частині спектаклю оркестра виконала пісню „Їхали козаки від Дону додому“, з якою завжди, як лише чую її, резонує моя душа... Взагалі це передусім було свято музики – зі славною скрипкою Тараса Горішного, з баяном Анатолія Чумака, з багатьма іншими інструментами, й панувало відчуття, що вся „Чорногора“ злетіла в небо радості і душевно-духовного світла.

Поважності та інтелектуальної глибини додавала присутність книгарні невтомної Лізи Сенкевич – „La Boutique Ukrainienne“, з багатим каталогом, як і виставка вишиванок і різних народних сувенірів.

А той факт, що табір франкомовний, ніскільки не перешкоджає, а навпаки – сприяє плеканню українського духу і атмосфери у спільноті, навіки прив'язаній до свого етнічного коріння. Зокрема це засвідчують відео-записи, які можна побачити в інтернеті, на фейсбук-сторінці „Tchornohora“.

Париж

У 40-ий День Смерти нашої найдорожчої і незабутньої
Мами і Бабусі „Бусі“

**св. п.
Марії Ворох**

будуть відправлені заупокійні Служби Божі з Панахидами
в суботу 9 траиня 2015 року, о год 9:30 ранку
в церкві св Юра в Нью-Йорку
в Україні, в церкві св. Івана Хрестителя у Львові

Про молитви за спокій душі Покійної просять:

доня Звенислава
син Любомир з дружиною Барбарою
внуки Хризанна, Любослав, Татіяна,
Андрея Девіт з Браєном, Любомир з Ліндою

Вічна їй пам'ять!

Шановні читачі!

**Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу
відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати
видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!**

**Президія Середовища Української Головної Визвольної Ради
і Політична Рада ОУНз**

діляться сумною вісткою з членами й Українською
громадою, що 15 квітня 2015 року у Мюнхені, Німеччина,
переставився у Божу вічність на 94-му
році багатотрудивого життя

св. п. проф. ІВО ПОЛЮЛЯХ

Народився 31 травня 1921 року у селі Черхана що на Дрогобищині. Довголітній член ОУН, згодом ОУНз і прихильник Середовища УГВР. Учасник Першої Конференції, Антибільшовицького Бльоку Народів (АБН). Колишній співробітник Військового Центру ЗП УГВР і співредактор його органу „До зброї“. Після закінчення середньої освіти, студював архітектуру на Львівській Політехніці. Був арештований і засуджений більшовиками у 1940 році. Після закінчення Другої світової війни жив у Мюнхені. Завершив студії з економіки, був професором УВУ. Водночас був президентом Академічного робочого кола у Мюнхені. Автор багатьох наукових статей, есеїв і відомої праці „Економічна Політика“. Тлінні останки покійного поховано в Україні. Дружині Інгі висловлюємо глибоке співчуття.

Вічна йому Пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 22 квітня 2015 року
в Мінеаполісі, Мінесота, відійшла на вічний спокій

**св. п.
Ніна Булавицька**

народжена 4 січня 1921 року.

Вічна їй пам'ять!

Залишилися у смутку:

син - Андрій
невістка - Айлін, вдова сина Василя

**Провід 5-го куреня Уладу Старших Пластунів і
20-го куреня Уладу Пластових Сеніорів
ОРДЕН ХРЕСТОНОСЦІВ**

ділиться сумною вісткою,
що 26 квітня 2015 року відійшов у Вічність

**св. п.
пл. сен. керівництва
Володимир Слиж
лицар „Розбийскрипка“**

співзасновник Ордену Хрестоносців і довголітній
новацький виховник, гніздовий і член Орлиного Круга.

В імені Ордену складаємо горем прибитий
Родині наші найглибші співчуття.

Вічна йому пам'ять!

З Хрестом і Мечем!

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

**ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209**

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАЇТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літoviще.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саями - 3 ф.,
родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Друкарня COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ

2-й Заступник президента
Ліцензований продавець
страхування життя
Ukrainian National Assn., Inc.

Tel.: 480-207-7070

e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

ЮРІЙ СИМЧИК

Ліцензований Продавець
Страхування Життя

YURIY SYMCZYK

Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3055) • Fax: (973) 292-0900

e-mail: symczyk@unamember.com

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
“English through the Arts” - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

20 Year Term Life Insurance*

*Term Life Insurance – provides a solution
for your temporary life insurance needs, protecting
you and your family for a specified period of time.*

- Minimum policy \$20,000
- Issued to persons between the ages of 16-80
- Premium rates are level and payable for 20 years

Age	Male non smoker	Female non smoker
35	\$14.00	\$12.16
40	\$18.38	\$12.60
45	\$24.30	\$15.84
50	\$43.75	\$27.13
55	\$68.34	\$48.65

Monthly premiums for \$100,000 policy.

For instant quotes call
888-538-2833

* Not available in all states.

**Term Coverage
at Extra Affordable
Rates!**

10 Reasons to Buy Term Insurance

- Reason #1: You own a home
- Reason #2: You're in debt
- Reason #3: Marriage
- Reason #4: A new baby
- Reason #5: You buy a bigger home
- Reason #6: A promotion
- Reason #7: A growing family
- Reason #8: A new job
- Reason #9: You become widowed or divorced
- Reason #10: Retirement

The Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

General information – 800-253-9862

www.UkrainianNationalAssociation.org

facebook.com/UkrainianNationalAssociation

